21st July 1964]

Clause 1 was put and carried

Enacting Formula.

MR. SPEAKER : The question is—

" That the enacting formula do stand part of the Bill."

THE HON. SRI R. VENKATARMAN : Sir, I move—

"In the encating formula *for* the words Fourteenth Year *substitute* the words " Fifteenth Year."

The amendment was put and carried.

The enacting formula as amended was put and carried.

The long title was put and carried.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, I move—

" *That the Madras Prevention of Begging (Amendment) Bill,* 1964 (*L.A. Bill No.* 4 *of* 1964), *as amended, be passed.*"

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

(4) THE MADRAS (TRANSFERRED TERRITORY) RYOTWARI SETTLEMENT BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 13 OF 1964), AS AMENDED BY THE SELECT COMMITTEE.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I move—

" *That the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Bill,* 1964 (L.A. No. 13 of 1964), *as amended by the Select Committee, be taken into consideration.*

Sir, in moving this motion, I wish to refer briefly to the land revenue system prevailing in the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district and the important changes made in the Bill by the Select Committee.

In the Kanyakumari district and Shencottah taluk, basic tax is paid under the Travancore-Cochin Land Tax Act, 1955. Under this Act, as amended by the Madras Coinage (Alteration of References) Act, 1960 a basic tax, at the uniform rate of 2 P. per cent of land, which works out to Rs. 2 per acre, is charged in respect of all lands except certain categories of land which are exempt from the provisions of the Act, under section 7 thereof. This section says that the Act is not applicable to lands held or leased by the Government or any land or class of lands which the Government may, by notification in the Gazette, either wholly or partially, exempt from the provisions of the Act and, in pursuance of this provision, the former Travancore-Cochin Government have

[Sri R. Venkataraman] [21st July 1964

exempted the Sreepandaravaka lands belonging to Sree Padmanabhaswami temple at Trivandrum from the provisions of this Act.

Sir in *Moopil Nair* vs. *the State of Kerala*, the Supreme Court struck down the Travancore-Cochin Act XV of 1955 as amended by the Travancore-Cochin Land Tax (Amendment) Act, 1957 as unconstitutional, on the main ground that the levy of tax was sought to be made at a flat rate irrespective of the quality of land and, consequently, of its productive capacity. The Court also held that section 7 of the Act was discriminatory. In view of the above decision, it has become necessary to replace the Travancore-Cochin Act XV of 1955 by a new Act, which will not be open to the objections pointed out by the Court.

Under the Ryotwari system prevailing in the rest of the State, lands are assessed at different rates varying with the fertility of the soil, quality of irrigation, out-turn, marketing facilities, etc. The ryotwari settlement takes into consideration a number of things like classification of soils, ascertaining "Grain values" in terms of certain standard grains, determining commutation prices and conversion of grain values into money, etc. In the ryotwari settlement of the Kanyakumari district and the Shencottah taluk, however, some of these things will not require to be done, as it is proposed to adopt the rates of assessment adopted in the appropriate re-settlement notification.

The Ryotwari settlement effected on the above principles will not be open to the objections pointed out by the Supreme Court. In view of the obvious advantages of such a settlement and in the interests of uniformity, it is proposed to extend the Ryotwari system as in force in the rest of the State to the Kanyakumari district and Shencottah taluk, repealing the Travancore-Cochin Act XV of 1955.

In this connection, I may mention that when the Supreme Court struck down the Travancore-Cochin Act XV of 1955 as amended by Kerala Act X of 1957, the Kerala Legislature passed the Kerala Land Tax Act 1961 which also repealed the 1955 Act. Kerala Act 13 of 1961 was also struck down as unconstitutional by the Kerala High Court and it is this Act that has been validated by the Constitution (Seventeenth Amendment) Act, 1964. This constitutional protection does not extend to Travancore-Cochin Act XV of 1955 in the Kanyakumari district and Shencottah taluk, which, Sir, is applicable to us.

This Bill is designed to bring about uniformity of land revenue system by applying a tried and tested system of land assessment. That also fully satisfies the criteria laid down by the Supreme Court.

21st July 1964] [Sri R. Venkataraman]

Out of the total extent of occupied holdings of 2,70,000 acres, 1,84,000 acres are dry and the bulk of these lands will get tangible relief from the assessment that they now bear. Out of the balance of 86,000 acres only a part of the wet area may be assessed at a higher rate than the basic tax and water- rate now charged. This only results from an equitable distribution of land revenue assessment based on inherent fertility of soils. I would also draw the attention of the House to an important factor. The present burden on these very lands should be computed reckoning with both Basic tax and water cess and their legal obligation to pay Thiruppuvaram. I can assure the House that even if the ryotwari rates be higher than the present Basic tax and water rate, the assessment will certainly be far less than the combined incidence of basic tax and water rate and Thiruppuvaram. The ryotwari system has its own inherent safeguards against disproportionate assessment based, as it is, on inherent fertility of soils, and I can assure the House that the grain out-turn of each field will be ascertained and assessment related to it and this will result in equitable rates of assessment being fixed which will ensure parity within the District and comparability with the rates prevailing in the neighbouring districts.

I wish to mention here that as a corollary to the introduction of the Ryotwari settlement in the Kanyakumari district and the Shencottah taluk as in the rest of the State, the Government will be undertaking legislation shortly to extend the Madras Agricultural Income-Tax Act to these areas, replacing the Travancore Agricultural Income-tax Act in force therein. As under the Madras Agricultural Income-Tax Act, holdings below 12½ standard acres are exempt and as the bulk of holdings in the Kanyakumari district and Shencottah taluk are small holdings below 12½ standard acres, most of the pattadars will not have to pay agricultural income-tax at all.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair.)

The Select Committee has made a few changes in the Bill.

The definition of ' landholder ' in Clause 2 has been modified, so as to specifically exclude lessees under the Kuthagapattam Rules, so as to avoid any possible plea that they are also covered by the definition. The definitions of ' financial year ' and ' oodukoor holdings ' have also been omitted as they have no relevance in the Bill as amended. In Clause 9, the provision for effecting ryotwari settlement within a period of three years from the date of publication of the proposed Act, has been modified, so as to remove the time-limit in order to avoid the necessity to amend the Act if it is actually found that the settlement cannot be completed within three years. I may however add that Government would take all steps to complete settlement operations as expeditiously as possible.

10-3[illegible] a.m

The view was expressed by some members of the Select Committee that the new settlement rates should take effect from 1st July 1964 and not retrospectively from 1st July 1963. This view has been accepted by the Government and I will be moving official amendments to clauses 10 and 11 of the Bill.

Sir, I request the House to accept the motion

MR. DEPUTY SPEAKER : Motion moved.—

"That the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Bill, 1964 (L.A. Bill No. 13 of 1964), as amended by the Select Committee, be taken into consideration."

* SRI A. KUNJAN NADAR : Mr. Deputy Speaker, Sir. I oppose the Bill. I am not opposing it for opposition sake or for defeating the Government. This Bill vitally and adversely affects the interests of the ryots of Kanyakumari district. I challenge the very objects and reasons of the Bill. What is this Moopil Nair business. Many members may not know what the Moopil Nair's case means. Moopil Nair is a big jenmi in Malabar having thousands of acres of uncultivated land. When basic tax was applied to his tenure, he had to pay thousands of rupees for his uncultivated land. He rushed to the Supreme Court saying that was very much affected and the legislation had done a great injustice to him. To impose the same tax for cultivated and uncultivated land is a very great injustice. That came up for the Supreme Court's decision. Unfortunately one aspect of the question was not presented before the Supreme Court. Basic tax is only a token tax to signify the symbol of relationship between the sovereign and the tenant. The actual tax is the Agricultural Income-tax which always goes along with the basic tax. Both go together and have always to be taken together. This aspect was not placed before the Supreme Court. Probably the Court would have given a different decision if this aspect was presented before it. Now there is some legal difficulty. I say in Kerala also we have got a Government of the same party, viz., Congress. In the Centre also we have the Congress Government. When the Kerala Government argues that the Constitution must be amended because the Moopil Nair's case has affected the basic tax, our Government argues just the other way. This Government wants to go back a century behind and introduce ryotwari system in Kanyakumari district to get over the evil effects of the Moopil Nair's case. I say this should not be. If Kerala Government can get over the evil effects of this case, there is no reason why this Government, a more powerful and influential Government cannot do so, especially at this time when Madras holds the reins of power in Delhi. Inclusion of our existing Act relating to Basic Tax also in the Constitution is only a very simple and formal affair. It is very simple.

21st July 1964] [Sri A. Kunjan Nadar]

Regarding uniformity I challenge the Government on the same plea of uniformity. We stand for uniformity on an all-India basis in many things. In many cases we strive for it. Why not uniformity in land tax also. We want a land system which is uniform throughout India. Undoubtedly basic tax is the best land tax system to be adopted for the whole of India. We must have a bigger perspective to have uniformity throughout India. Why not adopt this basic tax for the rest of Madras? For the sake of uniformity in a limited area we should not go back 50 years behind history. This ryotwari system is not new to us. It is not a case of introducing a new tenure or system of assessment in our area. We have once tried it. We have bitter experience of it. We have discarded it as useless and unwanted. We have introduced ryotwari principle of assessment under the settlement of 1910. That means more than half a century back. The tenants of Kanyakumari and Shenkottah had to undergo very great and untold hardship. There was a very big agitation both inside and outside the legislature. Thousands of tenants had to abandon their lands because of their incapacity to pay the tax. If one were to see the Government revenue records, how many sales were effected during this period under the Revenue Recovery Act that would be an eloquent testimony of our growing hardship. Consequently the Government appointed the Land Revenue Commissioner to go into the whole question. A report was submitted and Government were convinced that that system was burdensome to the ryot and is suitable to conditions in Kanyakumari and Shenkottah taluks. Consequently the basic tax was introduced in 1946. The basic tax system is a progressive and scientific system of land tax, than the ryotwari system of land tax. The ryotwari system was conceived by foreign rulers for their purpose. It is feudalistic in conception. According to this every inch of land must be subject to tax according to fertility. That means a share of the produce must go to the State. The settlement is done on that basis. It is high time we give up this old conception. The basic tax, on the other hand, is based on the principle that only the amount one can afford to pay need be paid. Only up to that amount he will be taxed. That is the principle. On merits basic tax system is far in advance of the ryotwari system of assessment.

With regard to our peculiar conditions in Kanyakumari district, I wish to say that we are very densely populated. We have no living space even. According to '1951 Census' the density of population is 1,444 per square mile including reserve forests, lakes and everything. If we take the occupiable area alone, the average will be about 2,400 per square mile, which is perhaps the biggest density of population in the world. In 1964 the condition will be alarmingly worse. The uneconomic fragmentation of land is very prominent in Kanyakumari district. The per capita land in 1951 is only 44 cents. Almost 90 per cent of the holdings are very small having an area of 20 cents, 15 cents and 10

cents. Ninty per cent of the lands are below one acre. So, introducing the Ryotwari System would be only for taxing the poor, those who cannot afford to pay the tax. It is true that those who pay income-tax may get some relief by this measure. Only the rich pays agricultural income tax. The rich may get some relief. So, I pray that this Bill should not be introduced in Kanyakumari district and Shencottah taluk, especially when the whole people of Kanyakumari are against this Bill. I cannot agree with the Hon. Minister for Industries when he says that the people of Kanyakumari are unaware of the good aspects and good intentions of the Bill. They do know all the aspects of the Bill. They have bitter experience of this Ryotwari System. It should not be introduced against their will. Even the Congress Members will not dare to get up and say that they want this Bill. They may be silent. That is their diplomatic silence. Against the unanimous will of the people of Kanyakumari district, the Government should not introduce this Bill.

Introducing this Bill means that we are dragging the people to 1910, the year in which we introduced the Bill, i.e., 53 years behind. That is the main reason, why I oppose this Bill.

Ryotwari Bill means a new settlement. Regarding Settlement, I would like to say a few words. When we say that there is a lot of corruption in the public life and among the public servants why should we have these settlements. Settlement means, a temptation to corruption. Recently, we had Resurvey in Kanyakumari district. From my personal knowledge, I can inform the house that the ryots have paid lakhs and lakhs of rupees to the subordinates of the Survey Department. Whether they are justified in paying the amount or not is a different question. If the Settlement has to be done, that means another taxation—illegal taxation—which involves lakhs of rupees from the poor ryots' pockets. When we have established Vigilance Commission and Anti-corruption Squads, why should we create such tempting opportunity, tempting situations for unnecessary and further corruption.

With regard to tenures, we have got some peculiar tenures. We have got tenures like Sreepandaravakai, Thiruppuvaram, Edavagai, Jenmykaram and so on. The Hon. Minister was saying that even if Ryotwari is introduced the Government is not going to get any additional revenue. That means that the unwanted Ryotwari is introduced only for the benefit of Sreepadmanabaswamy Temple. These tenures have got a history behind it. The T.C. State unequivocally declared that they stood for the early and unconditional abolition of these tenures. Many of these tenures are since abolished in the Kerala State by the payment of lump-sum compensation. Edavagai is abolished by paying 16 2/3 times the annual revenue. The Sreepadam and Kandukirshi tenures were abolished by payment of compensation at 8 1/3 times the annual

amount due. The Government was, all along, contemplating the abolition of the Sreepandaravakai and Thiruppuvaram tenures by paying lump-sum compensation and the Government appointed a Committee to abolish 'Melvaram' and 'Thiruppuvaram'. The Damodaran Asan Committee was constituted. The Committee consisted of representatives of Maharaja, representative of the Padmanabaswami temple and also representatives of the people and the Government. The Committee had come to the conclusion that in many cases the Thiruppu right do not exist at all. The Asan Committee recommended the abolition of these tenures by payment of 16 2/3 compensation. The Travancore-Cochin Government decided to abolish these tenures by payment of 8 1/3 times the annual dues as compensation. To this also the Temple has agreed. Now legally, these tenants are as good as basic tax tenants. They are having pattas as good as basic tax pattas. There are many causes for creating these tenures. Thiruppuvaram is only an assignment of rent and not a tax. Now the position is this. If these out-dated and oppressive tenures are to be abolished, the ryots have to bear the burden of ryotwari tax. The Travancore-Cochin Government borrowed money from the temple. Some collection, which was due to the Government was allowed to be collected by the temple. When the basic tax was introduced, the basic tax was introduced here also. In addition to the basic tax, the ryots were made to pay melwaram and Thiruppuvaram also. We say that the additional payment above basic tax is illegal. We were prepared to pay to the temple only to the extent of our dues to the Government that is basic tax and not more. The Thiruppuvaram tenants simply refused to pay since 1953. It was also held by the Travancore High Court full bench ruling that the liability to pay the Thiruppu holder rests with the Government and not with the tenant. Anything above the basic tax is an illegal collection and there was no legal sanction to compel us to pay the tax. The T. C. Government repeatedly declared that it stood for the total and early abolition of these tenures. The tenants organised themselves and refused to pay thirupuvaram from 1953 onwards. Till this moment, we have not paid, we are not going to pay, whatever be the consequences. The Government is not bold enough to take coercive steps against us to collect the amount, because they have got their own doubts about the legality of it.

Now, what is our Government going to do? Instead of abolishing the right of the Thirupu-holders, the Government wants to give a perpetual life to their right by agreeing to pay a recurring. instead of abolishing it by paying 8-1/3 times. The annual amount which comes to a few lakhs of rupees our Government has agreed to pay an annual recurring amount of 1½ lakhs rupees for a thousand years to come annual amount of Rs. 1½ lakhs from our Treasury. That should not be. Then what about this amount of 1½ lakhs? We pay much more than what they have asked for.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has taken more than twenty-five minutes.

SRI A. KUNJAN NADAR : It is not a question of minutes, Sir. I must have my say in the matter. What Sree Padmanabhaswami temple authorities say is that they are prepared to give up and relinquish their right provided the basic tax collections are given to them. Now what does the Government pay? They say that annual compensation, that is the annual tasdik allowance payable to Sree Padmanabhaswami temple, is to be calculated on the basis of the estimated ryotwari assessment. They ask for basic tax collections but we say, ' No. ', we will pay you the ryotwari rate. For the first class wet land in the Kanyakumari district, we pay Rs. 2 as basic tax and Rs. 2 as water cess. But when the ryotwari assessment comes into operation, we will have to pay at least Rs. 20 or 25. They demand Rs. 2 but we pay Rs. 25. This is the tragic state of affairs. We have had bitter experience of the Kerala Government when we negotiated with them in the past. The whole of Shenkottah taluk was given to us. But more than half including the rich fertile areas have been given to them back by our foolary. Even for drinking water, we have now to depend on the Kerala Government. Also, the Government House worth lakhs of rupees at the tip-end of India has been given as a gift to Kerala. In dividing the transport assets, we were satisfied with a few condemned buses. So many other things have been given to them. The State is governed by very magnanimous and philanthropic people. It may be said that it is only the Government which pays and the ryots need not worry. But the Government money is our money it belongs to the ryots. It is the tax-payers' money which is going to be a recurring liability for thousand years to come. Is it statesmanship or is it anything else? I do not understand. Give them a lump-sum and clear off the wholething look after our business. For these reasons I appeal to the Hon. Members of this House not to look at this as a party question or Kanyakumari question or a prestige question. I demand that the Ryotwari Bill be withdrawn. If the Government wants to introduce any Bill affecting our taxation system, it must be done only after a thorough study of the conditions in the Kanyakumari district and how it would affect the poor ryots there. I wanted to refer to so many other things but the time at my disposal is limited. Many of my amendments have been disallowed and that shows the sort of democracy that unfortunately we have here.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should not say that we have a sort of democracy here, as it is a reflection on the Hon. Speaker. If the amendment is not in order, it would be disallowed.

SRI A. KUNJAN NADAR : I refer to the rules and not to the speaker. Anyhow, I withdraw.

*திரு. செ. மாதவன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகள் மீது இருக்கக் கூடிய வரிப் பளுவை அதிகரிக்கும்போது இந்த அரசாங்கம் தன் கடமையை மறக்கிறது

என்ற குற்றச்சாட்டை நான் எதிர்க்கட்சிகள் சார்பில் சுமத்த விரும்புகிறேன். நம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். எங்களைக் குறை கூறுவதற்கு முன்னால் எங்கள் கொள்கைகளை நாங்கள் கூறியிருக்கிறோம், நாங்கள் சொன்ன கொள்கைகளிலிருந்து பின்வாங்கியிருக்கிறோமா என்று சுட்டிக் காட்டுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி பீடத்திற்கு வருவதற்கு முன்னாலிருந்து ஏழை விவசாயிகளின் மீதுள்ள வரிப் பளு அந்நிய ஆட்சியில் அதிகமாக இருக்கிறது, நிலத்தின் மீதுள்ள பளுவைக் குறைக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள், பம்பாயிலே. காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் எவ்வளவோ போராட்டங்கள் நிலவரிக்காக அன்னியனை எதிர்த்து நடத்தப்பட்டிருக்கிற வரலாறு தெரியும் அமைச்சர்களுக்கு. அப்படியிருந்தும் குறிப்பாக ஒரு மாவட்டத்தில் என்றாலும்கூட அங்குள்ள விவசாயிகள் வரிப்பளு அதிகரிக்கிறது என்று எதிர்க்கும்போது அதை சிறிது கூட ஆலோசிக்காமல் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது ஜனநாயகத்தைப் புறக்கணிப்பதாகும் என்று நான் இங்கு கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அத்தனை அரசியல் கட்சிகளும், காங்கிரஸ் கட்சியும் சேர்ந்து, அத்தனை சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களும் கூட எதிர்ப்பு தெரிவித்து கண்டனம் தெரிவித்ததற்கும் பின்னால் கூட, காங்கிரஸ் கட்சி அமைப்பின் சார்பாக மனு கொடுத்தும், இந்தச் சட்டத்தை முழுமூச்சாக எதிர்த்த பின்னரும் கூட ஜனநாயகத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் இந்த அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தை கொஞ்சம் கூட பின்வாங்காது மக்களிடையே திணிக்க விரும்புகிறது, ஜனநாயகத்தைப் புறக்கணிக்க விரும்புகிறது என்ற குற்றச் சாட்டை நான் இங்கே வைக்க ஆசைப்படுகிறேன். நில வரியைக் குறைக்கவேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, நில வரியை முற்றிலும் நீக்கவேண்டுமென்கிற கருத்து நாட்டில் பரவி வரும் இந்தக் காலத்தில் நில வரியை அதிகப்படுத்தும் ஒரு சட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வந்தது தங்களிடம் அதிக பலம் இருக்கிறது என்று, ஜனநாயகத்தில் மிருக பலம் என்று சொல்வார்கள், அந்தப்பலம் இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் ஜனநாயகத்தை மதிக்க இந்த அரசாங்கம் தவறுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டை இங்கு நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மன்றத்தில் பலமுறை நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்று பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்த நாட்டின் வருமானத்தில் விவசாய வரி மூலம் பெறக் கூடிய வருமானம் அதிக அளவில் இருந்தது. பெர்சென்டேஜ் அதிகமாக இருந்தது, இன்று அது குறைந்து விட்டது என்று ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சுமார் 6 கோடி ரூபாய்தான் வருமானமாக இருக்கும் ஒரு நிலையில்தான் விவசாய வரி இருக்கிறது. அந்த வருமானத்தைக் கூட நீக்கி விட்டு பெரும்பான்மையான விவசாயிகளுக்கு நன்மை கொடுக்கும் ஒரு

காரியத்தை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள மறுப்பது ஆச்சரியமாகயிருக்கிறது என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ரயத்துவாரி செட்டில்மென்ட் இந்த மாநிலத்தில் ஏற்கனவே இருக்கிறதென்ற கருத்தை ஆதாரமாக அமைச்சர் அவர்கள் கூற முன்வருவார்கள். இந்த ரயத்துவாரி செட்டில் மென்ட் மூலம் வரி போடுவதற்கே இந்த அரசாங்கத்திற்கும், இந்த மன்றத்திற்கும் உரிமை உண்டா என்பதில் சந்தேகப்படுகிறேன். காரணம், நம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் மூலம் ஒரு வரி போடவேண்டுமென்றால் சட்டத்தின் மூலம் வரி போடவேண்டும். சட்டமன்றத்தின் அனுமதி பெற்று வரி போடவேண்டும் என்று இருக்கிறது. ரயத்துவாரி செட்டில்மென்ட் மூலம் வரி போட எந்தச் சட்டமும் இந்த நாட்டில இல்லை என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு கவனமூட்ட ஆசைப்படுகிறேன். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இந்த வரி திணிக்கப்பட்டாலும் கூட அன்று கூட சட்ட பூர்வமாக அவர்கள் வரியைத் திணிக்கவில்லை. இந்த வரியைத் திணிக்க எந்தச் சட்டமும் இன்று நம் "ஸ்டாட்யூட் புக்கில்" இல்லை என்பதை நான் இங்கு இம்மன்றத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு வாதம் தரப்படலாம். இது
11-0 a.m. "காமன் லா" என்ற அளவில் வரலாம், "காமன் லா" என்ற அளவில் வரும் என்று நீதிபதிகள் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கூறலாம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒரு வாதத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்னால் இந்த சட்டமன்றமோ அல்லது சட்டத்தின் மூலமாகவோ ஒரு வரியை திணிக்கப்படவில்லை என்கிற கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு புதிதாக ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வந்து இங்குள்ள நிலவரிகளை எல்லாம் ஒரு சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வருவதற்கு ஆட்சியாளர்கள் ஆலோசிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மூப்பில் நாயர் கேஸில் ரயத்வாரி செட்டில்மெண்ட் முறைதான் ஸயன்டிஃபிக்-காக இருக்கிறது, பேசிக் டாக்ஸ் முறை ஸயன்டிஃபிக்-காக இல்லை என்று கூறின தாகவும், இந்த ஆட்சியாளர்கள் காரணத்தைக் கூறலாம். ஆனால் இது சரியான முறைதானா என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆட்சியாளர்கள் இதை என் சிந்திக்க மறுக்கிறார்கள் என்பது நான் தெரியவில்லை. உதாரணத்திற்கு நான் சொல்லுகிறேன். ஒரு கண்மாய் ஆயக் கட்டின் கீழ் பலதரப்பட்ட நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அத்தனை நிலங்களும் ஒரேமாதிரியாக இருக்குமா? அதிலுள்ள வருமானம் எல்லாம் ஒன்றாக இருக்குமா என்பது சந்தேகப்படக் கூடிய விஷயம். இது விவசாயிகளுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை பொறுத்தவரையில் பிற்பட்ட பகுதி களில் மழை பெய்தால் தான் விவசாயம் செய்ய முடியும், அதிலும் பல இடங்களிலும் வருமானம் பலவிதமாக இருக்கும், வருமானம் ஒன்றாக இராது என்பதை கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிலை இருக்கும்போது, மழை பெய்தால் விவசாயம் செய்யக் கூடிய ஒரு நிலத்திற்கும், தண்ணீர் ஒழுங்காக கிடைத்து விவசாயம்

செய்கின்ற நிலத்திற்கும் இருக்கின்ற வித்தியாசத்தைப்பார்க்க வேண்டும். அதை உத்தேசித்துத்தான் வெள்ளைக்கார ஆட்சி யாளர்கள், ரெமிஷன் என்ற ஒரு திட்டத்தைக்கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் இந்த ரெமிஷன் திட்டத்தில் ஊழல்கள் இருக்கின்றன. விதி முறைகள் சரியாக இல்லை, என்றெல்லாம் இந்த சர்க்கார் அமைத்த குழு ஒன்று 1952-ல் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது, அது மட்டுமல்ல, இங்குள்ள விவசாய அமைச்சர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்திலுள்ள விதி முறைகள் சரியாக இல்லை, இதை மாற்றியாக வேண்டும் என்பதை அப்பட்டமாக இங்கேயே ஒப்புக்கொண்டிருக் கிறார்கள். செட்டில்மெண்ட் அதிகாரி இன்னின்ன நிலம் இன்னின்ன தரம் என்று தானே நிர்ணயிக்கப்படக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை தான் இருக்கிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ரயத் வாரி செட்டில்மெண்ட் எந்த அடிப்படையில் கொண்டு வரப் பட்டது என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது, சர்வாதிகார அடிப்படையில், ஆட்சியில் இருப்பவனுக்கு, நாட்டிலுள்ள குடி மக்கள் மீது ஆதிக்கம் இருக்கவேண்டும், குடிமக்கள் மீது ஆதிக்கம் இருப்பதற்காக இவர்களுடைய நிலங்கள் மீது ஆதிக்கம் இருக்கவேண்டும், அதே போன்று நிலங்களில் இருக்கின்ற பயிர்கள் மீது ஆதிக்கம் இருக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் குடிமக்களுடைய நிலத்தின் மீதும், அதில் விளையும் பயிர்கள் மீதும் அரசனுக்கு ஆதிக்கம் இருக்கவேண்டும். அது தான் ஸாவரன்டி அல்லது பழைய ஃப்யூடல் சிஸ்டம் என்ற முறையில் இருந்து வந்தது. ரயத்வாரி சிஸ்டம் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய காலத்தில் திணிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னால் இதை மறு பரிசீலனை செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயங்குவது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அதைக்கண்டு நான் மிக வெட்கப் படுகிறேன். இன்னொரு வாதத்தையும் நான் கூற ஆசைப்படு கிறேன். ரயத்வாரி செட்டில்மெண்டில் நியாயம் இருக்கிறது என்ற வாதத்தை கூற முற்படலாம். அது சரியல்ல என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக நஞ்சை புஞ்சை என்ற இரண்டு தரங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். புஞ்சைக்கு ரயத்வாரி முறையில் வரி குறைவு, நஞ்சைக்கு வரி கூடுதல். ஆனால் புஞ்சையில் கியாஷ்கிராப் போட்டால் வருமானம் அதிகரிக்கும். நஞ்சையில் நெற்பயிர் மட்டும் விவசாயம் செய்யும் போது வருமானம் குறைகிறது. வருமானம் கூடுதல் குறைவாக இருக்கிறது என்று எடுத்துக்கொண்டால் எப்படி இந்த ரயத்வாரி ஸிஸ்டம் ஸயன்டிஃபிக்-காக இருக்கும்? குறிப்பாக கன்னியா குமரி மாவட்டத்திலிருக்கின்ற நிலங்களுடைய தரங்களைப்பற்றி அந்த மாவட்டத்திலுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் நாம் வரியை கூடுதலாக போடுகிறோம். அதனால் நஞ்சையில் எல்லாம் கியாஷ் கிராப்பை ஏற்படுத்துகிற நிலைமையை நாம் காண முடியும். ஆகவே இப்போது விதிக்க நினைத்திருக்கின்ற ரயத்வாரி முறை எந்த அளவுக்கு அந்தப் பகுதிக்குப் பொருத்தமாகும் என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன், ஃபெர்டலிட்டி ஆஃப் ஸாயில் அதாவது

[திரு. செ. மாதவன்] [21st July 1964

மண்ணின் தரத்தை வைத்து நிலத்தின் தீர்வையை போடுவோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனுடைய முடிவுக்குத்தான் விடப்பட்டிருக்கிறது. இது எந்த அளவுக்கு நியாயம் என்பதைப்பற்றி நாம் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் ரயத்வாரி செட்டில்மெண்ட் போடுவதற்கு முன்னால் அங்கு இதனால் பாதிக்கப்படுகிற மக்களின் பிரச்னை என்ன என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அவர்களுடைய வரிப்பளு இதனால் கூடுதலாகும் என்பதை கனம் குஞ்சன் நாடார் அவர்கள் மிக தெளிவாக எடுத்துச்சொன்னார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற அத்தனை கட்சிகளும், காங்கிரஸ் கட்சியும் சேர்ந்து மெமோராண்டம் தந்திருக்கின்றன. அதில், இப்போது நாங்கள் குறைந்த அளவில் வாட்டர் டாக்ஸ்-ம், பேஸிக் டாக்ஸ்-ம் சேர்த்து கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம், அது குறைந்தது நான்கு ரூபாய். கூடுதலான அளவு 9 ரூபாய் என்றும், இந்த நிலையில், ரயத்வாரி செட்டில்மென்ட் முறை வந்தால் 15 ரூபாய் முதல் 20, 25 ரூபாய் வரை நாங்கள் வரி கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியாக வரியைக் கூட்டுவதற்கு என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்பதைக் கேட்க நான் ஆசைப் படுகிறேன். இன்னொரு கருத்தையும் நாம் சிந்திக்கவேண்டும். பேஸிக்-டாக்ஸைப்பற்றி மூப்பில் நாயருக்கும் கேரள அரசாங்கத் திற்கும் நடந்த வழக்கில் பேஸிக்-டாக்ஸ் சட்டப்படி செல்லாது என்று இந்திய தலைமை நீதி மன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியது. அதை சந்தர்ப்பமாக வைத்துக்கொண்டு, அதை பயன்படுத்தி நிலவரியை உயர்த்துவது எந்தவிதத்தில் பொருத்தமாகும். ஆகவே இந்த வாதத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல முன் வரமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கேரள ராஜ்யத்திற்கும் தான் இவ்விதம் உயர் நீதி மன்றம் சொன்னது பொருத்தமாயிற்று. அங்கும் காங்கிரஸ் அரசாங்கம்தான் ஆட்சி நடத்துகிறது. அங்கும் ஜன நயாக ஆட்சிதான் அரசாங்கத்தை நடத்துகிறது. ஆர்டிகிள் 31-வது பிரிவுபடி வாலிடேட் செய்ய முன்வந்திருக்கிறது. அதை சிந்திப்பதற்கு ஏன் இந்த அரசாங்கம் மறுக்கின்றது என்பதை நாம் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த அளவுக்கு அத்தனை விவசாயிகளும் சேர்ந்து இதை எதிர்க்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கேரளாவில் இருந்தபோது, நம்மோடு சேரவேண்டும் என்று போராடிய காலத்தில் தங்களுக்கு நன்மைகள் கிடைக்கும் என்ற நினைப்பில் தான் நம்மோடு சேர்ந்தார்கள். தமிழர்களுடைய அரசாங்கம் அவர்களுக்கு நன்மை செய்யும் என்று கருதித்தான் இங்கு வந்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியும் இதை முன்னால் சொல்லி யிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, ஏன் இப்போது அவர் களுக்கு வரியைக் கூட்டவேண்டும்? இப்போது அவர்கள் பேஸிக் டாக்ஸ்-ம் அக்ரிகல்சர் இன்கம் டாக்ஸ்-ம் சேர்த்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து அவர்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய நன்மை என்னவென்றால், அக்ரிகல்சர் இன்கம்டாக்சில், 3,000

21st July 1964] *[திரு. செ. மாதவன்]*

ரூபாய் வரை விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது, அங்குள்ள சிறிய நிலச்சுவான் தார்கள் யாரும் இந்த வருமான வரிச்சட்டத்தின் கீழ் வரமாட் டார்கள். இதை அங்குள்ள மக்களே குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு சில பேர்கள் மட்டுந்தான் விவசாய வருமான வரி கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இப்போது அவர்கள் குறைந்த அளவில் வரி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அவர்களுக்கு ஏன் திடீரென்று வரிப் பளுவை அதிகமாக்கவேண்டும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலே இன்னொரு கருத்தையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். ரயத்வாரி செட்டில்மெண்ட் முறையை கொண்டு வரும்போது வருமானத்தையும் கணக்கெடுத்து பார்த்தால், அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது வருமானம் கூடுகிறதா என்று பார்த்தால், அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் கூட வில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களே கூறுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் அங்குள்ள அத்தனை அரசியல் கட்சிகளும் எதிர்க்கிறார்கள். அங்குள்ள மக்கள் எல்லாம் எதிர்க்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கோ வருமானம் கூடவில்லை. அப்படியிருக்கும்போது ஏன் இப்படிப் பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். இதற்கு தெளி வான விளக்கமேயில்லை. அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் கூடுதலாக வருகிறது, இந்தச்சட்டத்தை திணிப்பதால் என்று சொன்னால்கூட அதில் பொருள் உண்டு. ஆனால் அத்தனை மக்களும் எதிர்க் கின்றார்கள், அத்தனை அரசியல் கட்சிகளும் எதிர்க்கின்றன, அப்படியிருக்கும்போது இவ்விதமான ஒரு சட்டத்தைக்கொண்டு வருவதில் எவ்விதமான பொருளும் இல்லை என்பதை சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடுகூட, இந்தச் சட்டம் அந்தப் பகுதிக்கு வரக்கூடிய காரணத்தினால் அந்தப் பகுதியிலே விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப் படும் என்பதை அத்தனை பேரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். காரணம் அந்தப் பகுதியிலே பெரும்பான்மையான நிலங்கள் நன்செய் நிலங்கள். நன்செய் பயிர்கள் பயிரிட முடியும். நன்செய் பயிர் பயிரிட அங்கு உள்ள மழைப் பருவம் தோதாக இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது அத்தனை பேரும் நன்செய் பயிரிட்டால் வரி கூடும் என்ற பயத்தினால் நன்செய் பயிர் பயிரிடாமலேயே, நெல் பயிர் விளைவிக்காமலே போகலாம் என்று அத்தனை பேர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அங்கு தென்னை மர சாகுபடி இருக்கிறது. தென்னை மர சாகு படி புன்செய் தானியமாகக் கருதப்படுகிறது. புன்செய் நிலத் திற்குள்ள வரி அளவுக்குப் போகவேண்டுமென்று தென்னை சாகுபடி செய்ய முற்பட்டு விட்டால், அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் கதி என்ன என்று இந்த அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொரு கருத்தை இங்கே வலியுறுத்திக்கூற ஆசைப்படு கிறேன். சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்குப் பயன் இருக்கக் கூடிய ஒரே சட்டம் இன்றைக்கு அங்கே உள்ள பேசிக் டாக்ஸ், விவசாய

வருமான வரி உள்ள சட்டம் என்று யோசிக்கவேண்டும். அந்தச் சட்டத்தை இந்தப் பகுதிக்கு நீடிக்கலாமா? மாநிலம் முழுவதற்கும் யூனிஃபார்மிட்டி வேண்டுமென்று ஒரு வாதமாக இருக்கிறது. மாநிலம் பூராவுக்கும் ஒரே விதிப்பு முறை இருக்கவேண்டும் என்ற காரணத்தினால் அந்தச் சட்டத்தை, அந்த முறையை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளலாமா என்று யோசிக்கவேண்டும். எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. குஞ்சன் நாடார் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியது போல, நம் பகுதிக்கு பேசிக் டாக்ஸ் முறையை நுழைக்கலாமா, அங்கு உள்ள நில வரி முறையை இங்கே கொண்டுவரலாமா என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் இங்கே புன்செய் நிலத்துக்கு வரி குறைவாக இருக்கிறது. அந்த பேசிக் டாக்ஸை இங்கே கொண்டு வந்தால் புன்செய் நிலத்திற்கு வரி கூடும் என்று இந்தப் பகுதி மக்கள் ஆட்சேபிக்கலாம் என்று கூறுவார்கள். பேசிக் டாக்ஸை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்து, புன்செய் நிலத்திற்கு போடும் வரி கூடுதலாக இருந்தாலும், நன்செய் நிலத்துக்கு வரிச் சலுகை இருப்பதால் அதை மக்கள் வரவேற்பார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன். அப்படிச் செய்ய இயலாவிட்டால், நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது இருக்கக்கூடிய பகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில் அதைப் பரிசீலிக்காவிட்டாலும் இருக்கிற இடத்திலாவது, கன்னியாகுமரி மாவட்ட மக்களுக்காவது இந்தச் சலுகை நீடிக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசிக்கவேண்டும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டும், அல்லது வாபஸ் வாங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ரயத்வாரி சட்டம் கன்னியாகுமரிக்குப் புகுத்தப்படுவதற்குள்ள இரு காரணங்களை அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். ஒன்று தமிழ்நாட்டின் இதர மாவட்டங்களில் இருப்பதைப் போன்ற வரி விதிப்பு கன்னியாகுமரிக்கு இருக்க வேண்டும் என்பது. இன்னொன்று, பேசிக் டாக்ஸ் என்ற அடிப்படை வரி போடக்கூடாது என்ற அடிப்படையில் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் கொடுத்திருக்கிற தீர்ப்பு. இதற்கு மாற்றுக் கருத்தையும் மதிப்புக்குரிய குஞ்சன் நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள். பேசிக் டாக்ஸ் வசூலிப்பது சட்ட விரோதம் என்று இருப்பினும் கேரள அரசு அதற்கு ஒரு மாற்று கண்டு பிடித்தது. சட்டத்தையே திருத்திக்கொண்டது. அதே போல தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் சட்டத்தைத் திருத்திக்கொண்டால் என்ன? இந்தக் கருத்துக்களை வைத்து நோக்கும்போது, தமிழ்நாட்டில் இதர மாவட்டங்களில் இருப்பதைப் போன்ற நிலை, ஒன்று போன்ற நிலைமை கன்னியாகுமரிக்கு வரவேண்டும். அதை ஏற்றுக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். ஆனால் இன்றைய உலகில் வரி விதிக்கும் முறையையே மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று அரசியல் நிபுணர்கள், பொருளாதார நிபுணர்கள் கருத்தில் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சொன்னால், நில வரியே இருக்கக்கூடாது

21st July 1964] *[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]*

என்று சொல்லுகிற கருத்து நாட்டிலே பரவலாக நிலவிக்கொண்டிருக்கிறது. நிலவரியையே ரத்து செய்யவேண்டும், ரயத்வாரியாக இருந்தாலும், பேஸிக் டாக்ஸாக இருந்தாலும் நிலவரி வசூலிப்பது என்பது இல்லாமல் போகவேண்டுமென்ற கொள்கை நாட்டிலே பரவி வருகிறது. ஊன்றி கவனித்தால் இதிலே ஆழ்ந்த பொருள் இருக்கிறது. ஆனால் நிலத்திற்கு வரி போட்டு வசூலிக்காமலிருந்தால் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் எப்படி கிடைக்கும் என்ற கேள்வி ஏற்படும்போது, அதற்கு விவசாய வருமான வரியை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எல்லா நிலங்களுக்கும் வரியைப் போடுவதைவிட நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு வரி விதிப்பது நியாயமானது, நல்லது என்ற கருத்து பெரியோர்கள் கூறுகிற ஒன்று. அந்த அடிப்படையில் வைத்துப் பார்த்தால் பேசிக் டாக்ஸ்கூட வசூலிக்கவேண்டாமென்று நான் கூறுவேன். விவசாய வருமான வரியை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தாலேயே பேஸிக் டாக்ஸிலிருந்து கிடைக்கின்ற வருமானத்தைக் காட்டிலும் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் கூடுதலாகக் கிடைக்கும். கன்னியாகுமரி மட்டுமல்ல, இதரப் பகுதிகளுக்கும் கூட அதைக் கொண்டு வரலாம். ரயத்வாரி சிஸ்டத்திற்கே இந்த வித வருமான வரி ஒன்று மட்டும் வைத்தால், அக்ரிகல்சரல் இன்கம்-டாக்ஸ் மட்டும் வைத்தால் போதும், இந்த வரியை விட வருமானத்தை அதிகமாகப் பெற வாய்ப்பு அளிக்கும். அதே நேரத்தில் சிறு சிறு அளவுக்கு நிலத்தை வைத்திருக்கிற நில உடைமையாளர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் பளு குறையும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சிறு சிறு அளவுக்கு நிலத்தை வைத்திருப்பவர்கள் தான் விவசாயத்திலே நேரடியாக ஈடுபட்டிருப்பவர்கள். அவர்கள் தான் நெல் உற்பத்தியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள். அவர்களுக்கு நெல் உற்பத்தியைச் செய்வதில் கூடுதல் அக்கறை ஏற்பட வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு அதிக இன்செண்டிவ் ஏற்பட வேண்டுமென்றால் வரிப்பளுவைக் குறைக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் வைத்துப் பார்க்கும்போது கன்னியாகுமரியில் பெரும்பான்மையான மக்கள் சிறு சிறு அளவுக்கு நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் 90 சதவிகிதம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அக்ரிகல்சுரல் இன்கம்-டாக்ஸ் கூட கொடுக்க வேண்டாதவர்கள். அவர்கள் மீது தான் இந்த ரயத்வாரி முறையில் அதிக வரியைப் போடவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. கன்னியாகுமரியில் எதிர்ப்பு எதற்காக இருக்கிறது என்றால் இப்போது செலுத்துகிற வரியைவிட கூடுதல் வரிச்சுமை ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது ரயத்வாரி முறையில் என்ற காரணத்தினால் அதை எதிர்க்கிறார்களேயொழிய மற்றப்படி இல்லை. இப்போது பேசிக் டாக்ஸ் அடிப்படையில் ஏக்கருக்கு இரண்டு ரூபாய் செலுத்துகிறோம். ரயத்வாரி முறை வரும்போது 15 அல்லது 20 ரூபாய் என்று செலுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ரயத்வாரி முறையில் அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்த வேண்டிய 15 ரூபாய், அதற்கு மேல் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு 60 சதவீதம் வரி, சேர்த்து எடுத்தால் 25 ரூபாய் வரி செலுத்த வேண்டி

யிருக்குமே என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. ஒரு ஏக்கர் வைத்திருக்கிற விவசாயி இப்போது 2 ரூபாய் வரி, வாட்டர் செஸ் 5 ரூபாய், ஆக மொத்தம் 7 ரூபாய் செலுத்துகிறுர். சேர்த்து எடுத்தால் 10 ரூபாய்க்கு மேல் வராது. இனி 25 ரூபாய், 30 ரூபாய் செலுத்த வேண்டுமே என்று பார்க்கும்போது அச்சப்படுகிறுர்கள். ஆகையால் தான் ரயத்வாரி முறை என்று வந்தவுடனே பயம் ஏற்படுகிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஏக்கருக்கு 25 ரூபாய் முதல் 30 ரூபாய் வரையில் வரி செலுத்துகிறுர்கள். அதைப் பார்க்கும்போது ஒரே அச்சம். ரயத்வாரி முறையில் இவ்வளவு கூடுதல் வரி செலுத்த வேண்டுமே என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. யூனிஃபார்மிட்டி வேண்டியதுதான். வேண்டாமென்று சொன்னுலும் நிற்கப் போவதில்லை. ஆனுல் அரசாங்கம் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டியது இப்போது செலுத்துகிற வரியை விட கூடுதல் வராமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்த ஒன்று செய்தால் போதும், அது கன்னியாகுமரி மக்களுக்குச் செய்கிற பேருதவி என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **புலவர் கா. கோவிந்தன் :** தலைவர் அவர்களே, குமரி மாவட்டத்தின் நிலச்சீர்த்திருத்தம் குறித்து இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டங்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் வன்மையாக எதிர்க்கிறேன்.

அரசாங்கம் நடைபெற வேண்டுமென்று சொன்னுல் வருவாய் தேவை என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். ஆனுல் இந்த வருவாய் நில்வரியாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று இந்த நூற்றுண்டிலும்கூட நினைப்பது மிக மிகப் பிந்திய அறிவைத்தான் காட்டும். ஒரு காலத்தில் அரசுக்கு வேறு வருவாய் இல்லை என்று இருந்தது. அந்த நாளில் நில வருவாய் அரசின் வருவாயாக இருந்தது. ஆனுல் இப்போது அரசின் வருவாய் பல வகையில் பல துறையில் பரவி இருக்கும் காலத்தில் மீண்டும் நிலவரியை நம்பி வாழ்வது, நிலவரி அரசின் வாழ்விற்கு இன்றியமையாதது என்று கூறிக்கொள்வது தவறுனதாகும். நாம் இந்த நாட்டில் ‘வானம் பொழியுது, பூமி விளையுது, உனக்கு என்ன வரி’ என்று கேட்ட குரலை, வீர உரையை ஆற்றிய பரம்பரையிலே வந்திருக்கிறேம். அந்த குரல் உரை, நம்மை ஆண்ட வெள்ளைக்காரர் காலத்தில் எழுப்பப்பட்ட உரை, அது இந்த நேரத்திற்குப் பொருந்தாது என்று கூற முடியாது. ஆட்சி பீடத்தில் யார் இருந்தாலும் சரி, அப்பொழுது தவறு என்று பட்ட நீதி, இப்பொழுது அந்த இடத்திற்கு வேறு ஆள் வந்ததன் காரணமாக நியாயம் உடையதாக ஆகி விடாது என்பதை இந்த நாட்டில் உள்ளவர்கள் அத்தனை பேர்களும் உணர்வார்கள். நிலவரி தேவையில்லை என்று முடிவு எடுக்கக்கூடிய ஒரு காலத்தில் நாம் இருக்கிறேம். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பல முறை பேசிய பொழுது ‘நில வருவாய், இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் வருவாயைப் பார்க்கிற நேரத்தில், மிகச் சிறு பகுதியாகும்’ என்று கூறியுள்ளார்கள். மிகச் சிறு பகுதியாக இருக்கிற ஒரு வரியை

மீண்டும் பொது மக்கள் தலையிலே சுமத்தி, அவர்கள் பளுவை ஏன் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று யாரும் கேட்பார்கள். அதுமட்டு மல்ல, பழைய காலத்தில் கூட நிலவரி இருந்ததா என்றால்', இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். 'ஆறில் ஒரு கடமை', அவர் களுக்கு எவ்வளவு வருவாய் வருகின்றதோ அதில் ஆறில் ஒன்றைக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலை தான் இருந்தது. அது நிலத்திற்கு விதித்த வரியாகாது; நிலத்திலிருந்து வந்த பொருளுக்கு விதித்த வரியாக உணரவேண்டும். அப்பொழுதே பொருந்தாத அப்படிப் பட்ட ஒரு வரியை இப்போது வைத்துக்கொள்ள தேவையில்லை. ஒரு காலத்தில் அந்த வரியை நீக்கிவிட்ட அரசன் 'சுங்கம் தவிர்த்த சோழன்' என்று அழைக்கப்பட்டான். சுங்கம் தவிர்த்த சோழ நல்லூர் என்று ஒரு ஊரின் பெயர் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட முற்போக்கான ஒரு நிலையை இந்த அரசு மேற் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, தரம் பார்த்து வரி விதிக்கின்ற முறை கூட தவறானது. ஒரு காலத்தில் நஞ்சையும், புஞ்சையும் இருந்த நிலை வேறு. இப்பொழுது நஞ்சையும் புஞ்சையும் இருக்கின்ற நிலை வேறு. முன்பு நஞ்சை என்று சொன்னால் அதில் நெல் விளையும், கரும்பு விளையும், வாழை விளையும். புஞ்சை என்று சொன்னால் வாகு, கம்பு, சோளம் இவை தான் விளையும். ஆனால், இப்பொழுது நிலை மாறி இருக்கிறது. இப்பொழுது புஞ்சையிலே கரும்பு விளை கிறது, நெல் விளைகிறது, வாழை விளைகிறது, பாக்கு விளைகிறது. ரப்பர் விளைகிறது, காப்பி விளைகிறது, தேயிலை விளைகிறது. ஆகவே, புஞ்சை நிலத்தின் வருவாய் அதிகரித்திருக்கிறது. புஞ்சை என்ற காரணத்தினால் தரத்தைக் குறைத்து, நஞ்சை என்ற காரணத்தினால் தரத்தை உயர்த்தி போட்ட வரி முறை இருக் கிறதே அது ஒரு காலத்தில் ஏற்பு உடையதாக இருந்தது. இப்பொழுது ஏற்பு உடையதா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். குமரி மாவட்டத்தில், அது நம்மோடு இணையாத காலத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலவரி முறை இருந்தது. அந்த நிலவரி முறை தவறானது என்பதை அறிந்து, தரம் பிரித்து வரி விதிக்கின்ற முறை தவறு என்பதை அறிந்து, எல்லா நிலத்திற்கும் ஒரே வரி, அடிப்படை தீர்வை, அதன் பிறகு நிலத்தில் வருகிற வருவாய்க்கேற்றவாறு ஒரு வரி விதிப்பு முறை அங்கே அமுலில் இருக்கிறது. நல்ல முறையில் நுழைக்கப்பட்ட அந்த முறையை ஒழித்துவிட்டு, பழைய, காலம் கடந்த, மற்றவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒரு வரி முறையை மீண்டும் அங்கே நுழைப்பது முறைதானா என்பதை இந்த அரசு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்து, இந்த வரியை எந்த நாட்டில் கொண்டு வருவதாக இருக்கிறார்களோ, அந்த நாட்டினுடைய நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய நாட்டிலுள்ள நஞ்சையின் நிலை வேறு, புஞ்சையின் நிலை வேறு. குமரி மாவட்டத்தில் நஞ்சையின் நிலை வேறு, புஞ்சையின் நிலை வேறு. புஞ்சை என்று சொன்னால் குறைவான தீர்வை, நஞ்சை என்று சொன்னால் அதிகமான தீர்வை போடுகின்ற இந்த முறையை அங்கே நுழைத்தால், அது

21st July 1964] *[புலவர் கா. கோவிந்தன்]*

சரியாக அமையாது. அங்கே நஞ்சைகளையெல்லாம் மலைப் பகுதி களில் இருக்கின்ற காரணத்தினால், அவர்கள் போடுகின்ற உரங்கள் மழை பெய்த உடனேயே கடலில் சென்று கலந்து விடுகிறது. ஆகவே, நஞ்சையிலிருந்து வருகிற வருவாய் குறைவாக இருக் கிறது. ஆனால், புஞ்சை நிலத்தில் ரப்பர் முதலியவை விளைவதன் காரணமாக வருவாய் நிறைய வருகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இருக்கிற நாட்டில், புஞ்சைக்கு தரத்தைக் குறைத்து வரியைக் குறைத்துவிட்டு, நஞ்சைக்கு தரத்தை உயர்த்தி அதிக வரியை விதிக்கும் முறையை புகுத்துவது முறை தானா, நல்லது தானா என்பதை இந்த அரசு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அங்கு இருக்கிற நில முதலாளிகளையும், இங்கே இருக்கிற நில முதலாளிகளையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அங்கே இரண்டு ஏக்கர்களுக்கு மேல், மூன்று ஏக்கர்களுக்கு மேல் நிலம் வைத்திருக்கும் நில முதலாளிகளைப் பார்க்க முடியாது ஒரு நிலை இருக்கிறது. அங்கே கால் காணி, அரைக் காணி என்ற அளவிலேதான் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக் கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இருக்கிற காரணத்தினால், அடிப்படை தீர்வை போடுகின்ற அந்த அளவோடு அங்கே நிறுத்தி விட்டிருக்கிறார்கள். விவசாய வருமான வரி போடக்கூடிய அளவுக்குக்கூட அவர்கள் வரவில்லை. ரூ. 2 மட்டும் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த அப்படிப்பட்ட ஒரு முறையை மாற்றி, தரம் பிரித்து வரி விதிக்கும் முறையை நுழைத்து, அதனால் குறைந்த வருமானம் உள்ள நிலத்திற்கு, நில முதலாளிகளுக்கு அதிக வரியை விதிப்பது முறைதானா என்பதை இந்த அரசு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இரண்டு ரூபாய் அடிப்படை தீர்வை என்ற நிலை போய், தரம் வாரியாக பிரித்து நஞ்சைக்கு அதிக வரி விதிக்கும் இந்த முறை வந்தால், அந்த நில வரியை அடிப்படையாக வைத்து பஞ்சாயத்து வரி, மற்ற வரிகள் போடுகின்ற நேரத்தில், வரி எந்த அளவுக்குக் கூடும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்து, வேறு சில சீர்திருத்த சட்டங்கள் கொண்டு வந்து, ஜமீன் ஒழிப்பு முறை, இனும் ஒழிப்பு முறை என நம் நாட்டில் இருப்பது போன்ற ஒரு முறையைக் கொண்டு வந்த, அந்த வரிகளை நீக்கிவிட்டாலும், ரயத்வாரி செடில்மெண்டின் கீழே கொண்டு வருகிற நேரத்தில், அரசு மேற்கொண்டிருக்கிற சில நடவடிக்கைகளை அந்த நாட்டு மக்கள் வெறுக்கிறார்கள். அரசுக்கு தாங்கள் கொடுக்கவேண்டிய நிலை இல்லை. தாங்கள் எந்த வரியும் கொடுக்கக்கூடிய நிலையிலே இல்லை, கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லை. கொடுக்கக்கூடிய தேவையும் இல்லை என்ற அளவுக்கு அந்த நாட்டு மக்கள் உணர்கிறார்கள். அந்த அரசு அவர்களிடமிருந்து எந்த வரியையும் வாங்க முடியாது, வாங்குவது சட்டப்படி செல் லாது என்ற அளவுக்கு அந்த வரியை வாங்குவதை கைவிட்டிருக் கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையில், அந்த மக்கள் மறுக்கின்ற அந்த வரியை, மன்னர்களால் வாங்க முடியாது என்று கைவிடப் பட்ட வரியை, அதற்கு உயிர் கொடுத்து, அந்த அரசுக்கு வருஷா வருஷம் இவ்வளவு கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லும் முறை இருக்

கிறதே, அது தேவை தானு? மக்களுக்கு நிலச் சீர்திருத்தம் செய்கிரேம் என்று சொல்லி மன்னர்களுக்கு மறைமுகமாக ஒரு ஆதிக்கத்தை தேடுகிறது இந்த அரசு என்ற நினைப்பு அந்த நாட்டு மக்களுடைய எண்ணத்தில் இருக்கிறது என்பதை இந்த அரசு உணர வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. ஜமீன் ஒழிப்பு முறை, இனும் ஒழிப்பு முறை கொண்டு வருகிற நேரத்தில் நஷ்ட ஈடாக மொத்தமாக இவ்வளவு தொகை கொடுப்பது என்று தான் சட்டம் இயற்றியிருக்கிரேம். அப்படியில்லாமல் அந்த அரசுக்கு ரூ. 1½ லட்சம் ஆண்டுதோறும் கொடுப்பது என்பதை இந்த அரசு ஏன் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதையும் அந்த நாட்டு மக்கள் ஐயத்தோடு கேட்கிருர்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை ஏற்கிற நேரத்தில், தமிழக அரசுக்கும், குமரி மாவட்டத்தில் அப்பொழுது இருந்த அரசுக்கும், அந்த அரசின் அரசருக்கும் இவர்களுக்கும் இடையே யாராவது தரகர்கள் இருந்து இப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தார்களோ என்று கூட இந்த நாட்டு மக்கள் ஐயப்படுகிருர்கள். அதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இருக்கவேண்டியதில்லை என்பதையெல்லாம் மனதில் வைத்தால், இந்த வரி முறை கூடாது. ஒருமைப்பாடு என்ற நிலை இருக்க வேண்டுமானுல், அது நல்ல முறை. அடிப்படை தீர்வை, வருவாய்க்கேற்ற வரி என்ற முறை நல்ல முறை என்ற காரணத்தினுல் தமிழ் நாட்டில் அதை நுழைக்க வேண்டும். அப்படி நான் கூறுகிற நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் எழுந்து, அடிப்படை தீர்வை ரூ. 2 இங்கே வைப்பது என்று சொன்னுல், இங்கே புஞ்சைக்கு 6 அணு கூட வரி இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையை மாற்றிவிட்டு, ஏழை விவசாயிகளை ரூ. 2 கொடுக்கச் சொல்லுவது, குமரி மாவட்டத்திற்கு நன்மை செய்கிரேம் என்று சொல்லி தமிழ் நாட்டு ஏழை விவசாயிகள் தலையில் கை வைப்பதாக இருக்கிறதா? என்று கேட்கக்கூடும். நான் சொல்லுகிறேன். அடிப்படை தீர்வை ரூ. 2 இருக்கவேண்டும் என்ற நிலையை நாம் கொண்டு வரத் தேவையில்லை. இங்கே இருக்கிற புஞ்சைக்கு குறைந்த பட்சத் தீர்வை எதுவாக இருக்கிறதோ, அல்லது தீர்வை தான் அடிப்படை தீர்வை என்று வைத்துவிட்டால், அந்த நாட்டு மக்கள் அதற்காக வருத்தப்பட மாட்டார்கள், இந்த நாட்டு மக்கள் அதற்காக வருத்தப்பட மாட்டார்கள், இந்த நாட்டு மக்களும் வருத்தப்படமாட்டார்கள். ஆகவே, அடிப்படை தீர்வை குறைந்த அளவுக்கு விதித்துவிட்டால், வருமானம் எந்த அளவுக்கு வருகிறதோ, வருமானத்திற்கு ஏற்றவாறு வரி விதிக்கலாம் என்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அதுதான் நல்ல முறை. நியாயமான முறை என்பதை எடுத்துக் கூறி, அப்படிப்பட்ட முறைக்கு மாருக வருகிற இந்த மசோதாவை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் எதிர்க்கிறேன் என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. கே. ஏ. மதியழகன்:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்களால் பொறுக்கு கமிட்டியில் திருத்தியவாறு இங்கே கொண்டுவரப்பட்டுள்ள ரயத்வாரி

செட்டில்மெண்டு மசோதாவை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் எதிர்க்கிறேன் என்று கூறுவதற்கும், இந்த மசோதாவை மறுபரிசீலனை செய்வதற்குக்கூட அல்ல, இந்த மசோதாவை திருப்பிப் பெறவேண்டும், பேசிக் டாக்ஸை வைத்துக்கொள்வது கூட கூடாது, இந்த மாநிலம் முழுவதுக்கும் அடிப்படையாக அமைந்த சோஷலிஸ்டு கொள்கையின் அடிப்படையில் நிலவரியே இல்லாத ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லுவதற்காகவும், நான் இந்தத் தீர்மானத்தின் பேரில் இந்த மன்றத்தின் முன்னால் பேச வந்திருக்கிறேன். இந்த மசோதாவை முதலில் பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டும் என்று பிரேரேபித்து பேசிய நேரத்தில் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்கே உள்ள வழக்கமான மிக நளினமான, நாசூக்கான முறையில் இங்கே பல காரியங்களை எடுத்துரைத்தார்கள். அப்படி எடுத்துரைத்த நேரத்தில் அவர்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்காக சொல்லப்பட்ட காரணங்கள் மூன்று. சுப்ரீம் கோர்ட்டு இது செல்லுபடியாகாது என்று கூறி விட்டது, ஆகவே அதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது ஒன்று. இரண்டாவது காரணம், ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும், 'யூனிபார்மிடி' இருக்கவேண்டும், இங்கு ஒன்றும் அங்கு ஒன்றும் இருக்கக்கூடாது என்பது மூன்றாவது இதில் அனுகூலம் இருக்கிறது. நன்மை இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் குமரி மாவட்டத்திலே இருக்கிற பல்லாயிரக் கணக்கான, லட்சக்கணக்கான உழவப் பெருங்குடி மக்கள் பெயராலும், அவர்களுடைய நல்வாழ்வின் பெயராலும், விவசாய உற்பத்தியின் பெயராலும், ஜனநாயக சோஷலிசத்தின் பெயராலும் இந்த மசோதாவை மிகவும் வன்மையாக எதிர்க்கிறேன். இதைத் திருப்பிப் பெற வேண்டுமென்று அழுத்தம் திருத்தமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உங்கள் பெரும் தலைவருக்காக, ஜன
11–30 a.m. நாயக சோஷலிசத்தைக் காக்கப் போகிறார் என்பதற்காக நீங்கள் எல்லோரும் திருவிழாக் கொண்டாடி விட்டு அதே நேரத்தில் குமரி மாவட்ட மக்களுக்கு, காமராஜரின் பிறந்த நாள் பரிசாக இப்படிப்பட்ட ஒரு கொடுமையான வரிப் பளுவைக் கொண்டு வந்திருப்பது மிக மிக துரதிஷ்டமானது. ரயத்துவாரி முறையைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். குமரி மாவட்டப் பெருங்குடி மக்களுக்கு அது புதிதல்ல. ஏறக்குறைய 1910ம் ஆண்டு முதற்கொண்டே செட்டில்மெண்ட் செய்யப்பட்ட காலத்திலிருந்து அனுபவித்து வந்த முறைதான். ஆனால் அந்த வரிப்பளுவை அவர்களால் தாங்க முடியவில்லை என்பதற்காகத் தான் பேசிக் டாக்ஸ் முறை கொண்டுவரப்பட்டது. ஆகவே இது குமரி மாவட்ட மக்களுக்கு ஒன்றும் புதிதல்ல. ரயத்துவாரி முறையிலே அனுகூலம் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். குமரி மாவட்ட காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகள் அந்த மாவட்ட மக்களின் குமுறலை எதிரொலிப்பார்கள் என்று நான் கருதினேன். அது நடக்கக் காணோம். இதே ரயத்துவாரி முறை அங்கே 30, 40 வருஷங்களாக இருந்து, ஏக்கருக்கு ரூ. 30, 40 என்று

21st July 1964] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

வரி கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருந்ததால், 1939-ல் அங்கே ஒரு கமிஷனை நியமித்தார்கள். 1946-ல் தான் சர். சி. பி. ராமசுவாமி அய்யர் அவர்களால்—ஒருமைப்பாட்டுக் குழுவிற்குத் தலைவராக நியமித்தீர்களே, அவரால்—இந்த பேசிக் டாக்ஸ் முறை கொண்டுவரப்பட்டது. அன்று ஏக்கருக்கு ரூபாய் ஒன்ருக இருந்த வரி இன்று ரூபாய் இரண்டாக ஏறியிருக்கிறது. அதை மாற்றி, இப்பொழுது ரூ. 15, 20, 25 கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு வரி முறையை ஏற்படுத்தி, அதுதான் ரயத்துவாரி முறையினுல் ஏற்பட்ட நன்மை என்று எடுத்துச் சொன்னுர்கள். இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மசோதா மிகவும் பிற்போக்கானது, காலத்திற்கு ஒவ்வாதது என்பதை நான் மிகவும் வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பழைய ஏகாதிபத்திய காலத்து வெள்ளைக்காரர்கள்கூட இப்போது இந்த மாதிரி ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்குப் பயன்பட்டிருப்பார்கள். ஒரு மாவட்டத்திற்கு மட்டும் இந்த வரிப் பளுவை நீடிப்பது நல்ல தல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் மாதவன் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியது போல, சுப்ரீம் கோர்ட் சட்டம் செல்லுபடியாகாது என்று சொல்லி விட்டால், ஏன் கேரளாவில் செய்தது போல நமது ராஜ்யத்திலும் செய்திருக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். பொறுக்குக் கமிட்டியிலேகூட, அமைச்சர் அவர்கள் "திருவாங்கூர் கொச்சி 15/1955-வது சட்டம் கேரள நாட்டிற்குப் பொருந்தாது. அதை அவர்கள் மாற்றி, 13/1961-வது வருடத்திய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள். அதைத்தான் இப்பொழுது திருத்தி இருக்கிருர்களே தவிர, நமக்குப் பொருந்தும் சட்டத்தைத் திருத்தவில்லை" என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள். அவர்கள் சொல்லியிருப்பதை நான் படிக்கிறேன்.

Explaining the legal position the Chairman stated that in 1956 the State Reorganisation Act, 1956 came into force and Travancore-Cochin Act XV of 1955 which was in force at the time applied to the transferred territory. That Act was amended by the Kerala Legislature and the Act so amended was struck down by the Supreme Court as unconstitutional. The Constitution Seventeenth Amendment Act, did not validate that Act, but only validated Act XIII of 1961 which was a complete enactment of the Travancore-Cochin Act XV of 1955, as the 1961 Act was also held unconstitutional by the Kerala High Court. Hence so far as the Madras State was concerned, it had become necessary to replace Travancore-Cochin Act XV of 1955 by a new legislation. The Constitution should be amended if the Travancore-Cochin Act XV of 1955 as in force in the transferred territory is to be validated.

அவர்கள் நமது நாட்டின் சட்ட மந்திரியாக இருக்கிருர்கள். கேரள ராஜ்யத்தில் இருக்கிற சட்ட இலாகாவைவிட நமது ராஜ்யத்திலே இருப்பது தரத்தில் குறைவானதா? சட்டம் உருவாக்க இயலாதவர்களா? நாமும் கேரளா ராஜ்யத்தைப் போல

செய்திருக்கலாமே தவிர, சுப்ரீம் கோர்ட் சொல்லிவிட்டது, ஆகவே சட்டம் செல்லாது என்று சொல்லுவது சரியான முறையாக இருக்காது. நமது சட்டமன்றத்திற்கும் நமது பாரம்பரியத்திற்கும் அது உகந்ததல்ல.

அடுத்தபடியாக, "யுனிபார்மிடி" என்று சொன்னார்கள். அப்படி என்றால், குமரி மாவட்டத்தில் கட்டாய இலவசக் கல்வி 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே யார் யார் பிறக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கெல்லாம் கட்டாயமாக இலவசக் கல்வி அளிக்க வேண்டுமென்ற சட்டம் இருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் மற்ற இடங்களில் இல்லை. யுனிபார்மிடிக்காக அதை ரத்து செய்கிறோம் என்று சொன்னால் கோமாளிக் கூத்தாகாதா? மேலும் இதனால் லாபம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ரூ. 2 கொடுத்தவர்கள் இந்த வரியின் மூலமாக என்ன கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் என்ற பயங்கர விஷயத்தைச் சொன்னார்கள். தோவாளையில் இருக்கிறவர்கள் ரூ. 15-ம் அகஸ்தீஸ்வரத்தில் இருக்கின்றவர்கள் ரூ. 11-ம், கல்குளத்தில் இருக்கிறவர்கள் ரூ. 9-ம், விளவங்கோட்டிலிருக்கிறவர்கள் ரூ. 6-ம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ரூ. 2 கட்டினவர்கள் மீது ரூ. 15 வரை கட்டக்கூடிய ஒரு பெரிய வரிப்பளுவை நாம் அவர்கள் தலைமீது சுமத்துகிறோம். இப்படியெல்லாம் வரி போட்டும் நில வரியின் மூலம் ரூ. 6 கோடி தான் வருகிறது. ஆனால் விற்பனை வரியை எடுத்துக்கொண்டால், ஏராளமானவர்கள் அரசாங்கத்தை ஏமாற்றி வருகிறார்கள் என்பது தெரியும். குமரி மாவட்டத்தில் ½ எக்கர், ஒரு எக்கர் வைத்திருப்பவர்கள்தான் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். சிறிய நிலம் வைத்திருப்பவர்கள். அவர்கள் எல்லோரும் இப்படி ரூ. 2-லிருந்து ரூ. 16 கொடுப்பதற்காகத்தான் இங்கே தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தார்களா? அதற்காகத்தான் திரு. கொச்சி தமிழர் போராட்டம் நடத்தினார்களா? அதற்காகத்தான் சிறைக்குச் சென்றார்களா? இப்படிச் செய்வதுதான் தமிழர் ஆட்சியா என்று நான் வேதனையோடு கேட்கிறேன். குமரி மாவட்டத்தில் இந்த மசோதாவை தேர்தல் பிரச்னையாக்கி இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ராஜினமா செய்துவிட்டு நிற்பார்களேயானால், ஒருவர்கூட தேர்தலிலே வெற்றி பெறமாட்டார்கள் என்பதை நான் உறுதியுடன் திட்டவட்டமாக சொல்ல முடியும். இந்த அறை கூவலை ஏற்கவேண்டுகிறேன். சாதாரணமாக உழவனை நுகத்தடியில் மேலும் மாட்டுவதுதானா ஜனநாயக சோஷலிசம்? ஜனநாயக சோஷலிசத்தைப்பற்றி நேற்று கடற்கரையிலே கூடிப் பேசினார்களே . . . . (மணி அடிக்கப்பட்டது)

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, I may be permitted to have two more minutes.

MR. DEPUTY SPEAKER : Yes.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கடற்கரையைப் பற்றிப் பேசாமல், கனம் அங்கத்தினர் மசோதாவைப் பற்றி பேசலாம்.

21st July 1964]

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மக்கள் மத்தியிலே ஜனநாயக சோஷலிசத்தை பற்றிப் பேசிவிட்டு, இப்படி ஒரு பழமையான, கவைக்கு ஒவ்வாத மசோதாவைக் கொண்டு வந்துவிட்டு, பொது மக்கள் சந்தேகிக்கும்படிச் செய்யலாமா? அரசாங்கம் கொண்டு வரும் வரிக் கொள்கையிலே இந்த ஜனநாயக சோஷலிசம் எதிரொலிக்க வேண்டாமா? ஏழைகளுடைய வருமானத்தைப் பெருக்க வேண்டும், பணக்காரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்குமிடையே யுள்ள மேடுபள்ளங்களை சமநிலைப்படுத்துவது சோஷலிசம் என்றால், அது எங்கே நிலவுகிறது? வரி டிமிக்கி கொடுக்கிறவர்கள் நம் நாட்டில் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பெரும் லட்சியத்திற்காகப் பாடுபடுகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, இப்படிச் செய்தால், அதை மக்கள் பார்த்துக்கொள்ள முடியுமா? இதுதான் முற்போக்கான கொள்கையா? மதிப்பிற்குரிய கணேசன் அவர்களின் கட்சியைப்பற்றி இங்கே பேசினார்கள். நிலவரி இல்லாமல் செய்யவேண்டுமென்று அவர்களே சொல்லுகிற நேரத்தில், எங்களுக்குத்தான் ஜனநாயக சோஷலிசம் சொந்தம் என்று சொல்லிவிட்டு, இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால், அது எதற்கு அறிகுறி என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா குமரி மாவட்ட மக்களை கசக்கி பிழியப் போகிறது. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஒரு பக்கம் கமிட்டி போடுகிறார்கள். அடிப்படை விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். வருமானத்தை அதிகரிக்க வேண்டும், மக்கள் செழிப்பாக வாழவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இப்படி பிற்போக்கான, காலத்திற்கு ஒவ்வாத, வெள்ளைக்காரர்கள் கூட கொண்டுவர பயப்படக்கூடிய ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வருவது எப்படி ஜனநாயக சோஷலிசத்திற்குப் பொருந்தும் என்று கேட்கிறேன். ஏழை எளியவர்களின் வயிற்றில் இது அடிக்கும் என்ற காரணத்தால், இந்த மசோதாவை திருப்பிப் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேண்டுமானால், டாக்டர் ஸர். ஸி. பி. ராமசுவாமி அய்யர் அவர்களையே கேட்டுப் பார்க்கலாம். எங்களிடத்தில் வேண்டுமானால் சர்க்காருக்கு மரியாதை இல்லாமல் இருக்கலாம். ஏனென்றால் மக்கள் பிரதிநிதிகளை மதிக்கத் தெரியாதவர்கள். ஆனால் டாக்டர் ஸர். ஸி. பி. அவர்களை கேட்பதற்கு ஏன் வெட்கப்படவேண்டும். நிலவரி மூலம் மொத்தம் ஆறு கோடி வருவதனால் என்ன லாபம்? கன்னியாகுமரி மாவட்ட மக்கள் மட்டுமல்ல, மற்ற மாவட்ட மக்கள் கூட இந்த நிலவரியே இருக்கக்கூடாது என்று கோரிக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில், இப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன் பயனை இவர்கள் 1967-ல் குமரி மாவட்டம் காங்கிரசுக்கு தக்க பதிலை அளிப்பார்கள் என்பதனை உணர்ந்து, ஏழை எளியவர்களைக் கொடுமைப் படுத்தாதீர்கள், ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாகச் செய்யாதீர்கள் என்று சொல்லி, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வர இந்த சந்தர்ப்பம் கூட சரியானதல்ல என்பதனை எடுத்துச் சொல்லி, கூடிய சீக்கிரமே நிலவரியை ஒழிக்கும் சட்டத்தை சட்டமன்றத்தில் கொண்டு வரும்படி கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

*திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் சபைக்கு முன்னே கொண்டு வரப்பெற்றிருக்கும் மசோதா காலத்திற்கும நியாயத்திற்கும் ஒவ்வாத ஒன்று என்பதை நான் அழுத்தமாக புலப்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன். எந்தக் காலத்திலோ, நிலத்தின் நிலையான அடிப்படையில் அமைக்கப் பெற்ற ஒன்றை அந்த அடிப்படை தகர்ந்து மாறிவிட்டிருக்கிற இந்தக் காலத்தில செயல் படுத்துவது என்பது நியாயம் இல்லை, புத்திசாலித்தனமும ஆகமாட்டாது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியில் அதாவது 1825-வது ஆண்டை ஒட்டி சர் தாமஸ் மன்றோ என்பவர் இதற்கு விதை யிட்டவர். அப்பொழுது இது ஒன்றுதான் அரசாங்க வரி, பாண்டியன் சோழன் காலத்தில் நிலவரி ஒன்றுதான் அரசாங்கத்திற்கு வரியாக வருவதாக இருந்தது என்பதையும் நாம் அறிவோம். அப்பொழுது விதித்த வரியும் வருமான அடிப்படையில் விகிதாசாரப்படி அதையொட்டி நிலமும் நன்சை புஞ்சை என்று கணிக்கப் பட்டது. அன்று கணிக்கப்பட்ட முறையில் இன்று நன்சை புஞ்சை செயல்படவில்லை என்பதை நாம் அறிவோம். அன்று மிகுந்த வருமானத்தைத் தருகிறதாக நஞ்சை கருதப்பட்டது; நன்செயில் நெல், மஞ்சள், கரும்பு போன்றவைகள் பயிரிடப் பெற்றன. அதே போல புன்செய் நிலத்தில் விலை குறைவான புன்செய் தானியங்கள், பயறு வகைகள் போன்றவை பயிரிடப்பெற்றன. ஆனதனுல் நஞ்செய் நிலத்தின் வருமானம் மிக்கதாகவும், புன்செய் நிலத்தின் வருமானம் குறைந்ததாகவும் கணிக்கப்பட்டு இருந்தது. அன்று இருந்த நிலைமை முற்றிலும் மாறி, சிறந்த நன்செய் நிலத்தை விட சில புஞ்சை நிலங்கள் பதின்மடங்கு வருமானம் தருகின்ற நிலைமையைக் காண்கிறோம். உணவுப் பயிர் மட்டும் வளரும் காலமாக இருந்தது மாறி, பலபணப் பயிர்கள் வாணிபத்திற்கும் ஏற்றுமதிக்கும், பயிரிடப்படும் நிலைமை வந்து விலைகளெல்லாம் ஏறி இருக்கிற நிலைமையில், இந்தமாதிரி வரி விதிக்கும் நிலை வந்தால் அது கடுமையானதாக மட்டும் கருதப்படமாட்டாது, கொடுமையானதாகவும் இருக்கும் என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைய நன்செய் நிலங்களிலெல்லாம் வருகிற வருமானத்தைக் கணக்கிட வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. கேரளத்திலிருந்து நம்மோடு சேர்ந்திருக்கிற அந்தப் பகுதியில் அன்று விதிக்கப்பட்டது ரயத்துவாரி நிலத்திற்கு வரி என்கிற நோக்கோடு விதிக்கப்படவில்லை என்பதை மறந்து விடப் படாது. வரியை நேரிடையாக விதிக்கவில்லை. ஒரு நஞ்சை நிலத்திற்கு வரி விதிக்க ஒரு எக்கரில் நன்ருக வேளாண்மை செய்தால் என்ன வரும் என்ற அடிப்படையில் கணித்து விளைவில் ஒரு பாதியை தன்னுடைய தாகக் கணக்கிட்டார்கள். அப்படி கணக்கிட்ட தொகை பணமாக மாற்றுவதில், விலைக்கு ஏறப பாதிப் பணத்திற்கு வரி என்று பெயரிடப்பட்டிருந்த அந்த நிலையைப் புரிந்து கொண்டால் நலமாக இருக்கும். அதைப் புரிந்து கொள்ளத் தவறி இருக்கிறோம் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு ஸர். ஸி. பி. அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 20-ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியின் கடைசி பாகத்தில் ஒரு நெறிமுறையை அமைத்தார்கள். அந்த உண்மைகளை எல்லாம் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நாம் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும். மேலும் மொத்தமாக மாநில அளவில் பார்த்தால் நிலவரி மொத்த வரிகளில் சுமார் இருபதில் ஒரு பங்குதான் ஆகும். அதாவது கிட்டத்தட்ட ஆறு கோடியை ஒட்டிய அளவில்தான் நிலவரி இருக்கிறது. பிற வருமானங்களையெல்லாம் சேர்த்துப் பார்க்கும்போது 120 கோடிக்கும் மேம்படுகின்ற நிலைமையைக் காணமுடியும். காந்திய நெறியில் செல்லுகிறோம் என்று எண்ணிக் கொண்டும், சொல்லிக் கொண்டும், எந்த எண்ணத்தோடு செயல்படும் நாம் இந்தியாவின் முதுகெலும்பாக உள்ள, நாட்டிற்கு தங்கள் உடலையும் உழைப்பையும் தருகின்ற, ஒரு பகுதியினரான எளியவர்களுக்கு இந்த வரியினால் வரும் பணம் வேண்டாம் என்று சொல்வதனால் ராஜ்ய பரிபாலனம் எந்த அளவுக்கும் தடைப்பட்டுவிட மாட்டாது. அதற்கு மாறாக விவசாயத்தில் அவர்களுக்கு அக்கறையும், ஆர்வமும் பெருகி, உண்மையான தேவையான பொருள்கள் பெருகி உணவுப் பஞ்சம் நீங்கி, ஏற்றுமதிக்கும் வாய்ப்பு இருக்கும் நிலையிலே நாம் வளர முடியும். இந்த ஆறு கோடியும் நிகர நிலையானது என்று சொல்ல மாட்டேன். ஆறு கோடி வருமானம் வரும்போது, அதை வசூலிக்க பல இலாகாக்களுக்கு செலவிடும் தண்டச் செலவுகளைக் கழித்து விட்டால் மீதம் உள்ளது நாலு கோடிதான்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: மெட்ராஸ் லாண்ட் ரெவின்யூவைப் பற்றிப் பேசவில்லையே, இந்த விவாதம் சென்னை ராச்சியத்தில் இருக்கும் ரயத்துவாரி பற்றியது அல்ல. அதைப் பற்றி அங்கத்தினர் பேசுகிறாரோ என்று தெரியவில்லை. அப்படி ரயத்துவாரி முறையை விவாதிக்க பட்ஜட்டிலே காலம் ஒதுக்கப்படுகிறது. அப்பொழுது விரிவாகப் பேசலாம். கன்யாகுமரியை ஒத்த அளவில் எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால் பயன் உள்ளதாக இருக்கும்.

திரு. சா. கணேசன்: கன்யாகுமரி நிலவரி பற்றிப் பேசும்போது மற்ற வகையிலும் என்ன கஷ்டம் நஷ்டம் என்று எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியிருப்பதால் இரண்டையும் இணைத்துத்தான் பேச வேண்டிய நிர்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்தமாரி ஸ்டேட் முழுவதற்கும் நாலு கோடி என்றால் குமரி மாவட்டத்திற்கு மட்டும் எவ்வளவு குறைந்த தொகைவரும் என்பதை நாம் உணர்ந்துக் கொள்ளலாம். இந்தத் திட்டம் வருவதற்குக் காரணமே மாநிலம் பூராவும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம் என்றால் மற்றபடி அங்கே இருக்கும் வாய்ப்புக்கள் இங்கே வரவேண்டும் இங்கே உள்ள வாய்ப்புக்கள் அங்கே போகவேண்டும். அப்படி முழுவதும் செய்யப்

படாத நிலைமையில் கிடைத்திருந்த வாய்ப்புக்கள் குறைக்கப்பட்டு பொறுப்புகள் மட்டும் ஏறுகின்ற நிலைக்கு வருவது பொருத்தமாக இராது என்று தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த முறையைத் தவிர்த்துவிட்டால் எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதைச் சொல்ல வேண்டிய கடமை இருப்பதால் பிறவற்றையும் சேர்த்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்படு கிறது. கேரளத்தில் மட்டுமல்ல. இலங்கை, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளிலும் கூட அடிப்படைத் தீர்வை முறை தான் அமலில் இருக்கிறது. அதற்கு மேலே ஒருவருக்கு ஏராளமான நிலபுலன் இருந்து வருமானப் பெருக்கம் இருக்குமானால் அந்த நில வருமான அடிப்படையிலே வருமான வரி விதிப்பதன் மூலமாக இதை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம். வருமான வரிக்குள்ள விதி முறைகள் வழிமுறைகளை மேற்கொண்டு இதையும் செய்வது செம்மையானதாக இருக்கும். ஆகவே அடிப்படை வரியை இங்கு கொண்டுவர வேண்டுமே அல்லாமல் பிற்போக்கானதாகக் கருதப் படுகிற ரயத்துவாரி வரிமுறையைக் கொண்டுவரக் கூடாது. ரயத்துவாரி உடைமைமுறை காக்கப்பட வேண்டும், ரயத்துவாரி வரி முறை அகற்றப்பட வேண்டும் என்பதைத் தான் நான் அழுத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசை உள்ளவனாக இருக்கிறேன்.

இந்தக் காரணங்களையெல்லாம் வைத்து பார்க்கிறபோது பரிவு என்கிற ஒன்றை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. எல்லா இடங் களிலும் சட்டம் நீதி நியாயம் என்பன மட்டும் ஒன்றை நிறைவு படுத்திவிட மாட்டா. எல்லாவற்றையும் கணித்து அதற்கு மேலே பரிவு கொண்டு செயல்படுகிறபொழுது தான் ஆட்சியின் மீதும் ஆட்சியாளர்கள் மீதும் நல்ல எண்ணம் ஏற்படும் என்பது மட்டும் அல்ல; அத்தகைய முறையினாலே பயனும் இன்பமும் ஏற்படும் என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியவனாக இருக் கிறேன்.

அங்கிருந்து எவ்வளவோ கஷ்ட நஷ்டங்களையெல்லாம் பட்டு, இன உணர்வு காரணமாக, அல்லது மொழி அடிப்படைக் காரண மாக, தமிழ்நாட்டோடு சேர்ந்த அவர்களுக்கு, நம்மோடு வலிய வந்து சேர்ந்து மகிழ எண்ணியிருக்கிற அவர்களுக்கு, முடிந்த அளவு சலுகைகள் கொடுப்பது நியாயம், இல்லையென்றால், மேற் கொண்டு சிரமங்கள் கொடுக்காமலாவது இருப்பது தான் தருமம். அந்தப் பரிவு உணர்ச்சியினாலாவது இந்த மசோதாவைக் கைவிட்டு விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எத்தனையோ துறைகளில் பழைய நிலையில் உள்ள நமது மாநிலத்தின் பிற மாவட்டங்களிலும் உள்ள நிலைமைகளைக் கருத்திற்கொண்டு மாநிலம் முழுவதிலும் திருத்தப்பட வேண்டிய எல்லாவற்றையும் சேர்த்து, ஒத்த முறையாக அமைப்பதற்கு ஒரே விதியைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுவது பயனுடையதாகவும், நன்மை பயப்பதாகவும் இருக்கும். நஷ்டம் ஒன்றும் பிரமாதம் இல்லை.

21st July 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

சில லட்சம் தான். கணக்கு மூலமாகப் பார்க்கின்றபோது, வருமானக் குறைவு ஏற்படும் போல் தோற்றலாம். அவற்றை மறந்து, அவற்றை தள்ளி வைத்து, எல்லாவற்றிற்கும் ஒரே அமைப்பாகக் கொண்டுவந்து அதைப் பரிசீலனை செய்து நடத்தினால்தான் சிறப்பும் பயனும் உடையதாக இருக்கும் என்று கூறி இந்த மசோதாவை அரசாங்கம் மிகப் பரிவோடு வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

திரு. பி. வீ. சீராமுலு: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார். இந்த மசோதாவைப் பற்றிக் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எது ஒன்றும் பேசாததைப் பற்றி . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: There is no point of order.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Minister speaks not only for his party but for the country as long as he is in office.

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதமானது நம்முடைய மசோதா எதைக் குறிக்கிறதோ அதற்கும் அப்பால் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு பெரிய பொதுப் பிரச்னைகள் எல்லாவற்றையும் பேசுவதற்கு இடம் அளித்திருக்கிறது. பலர் ஆலோசனைகள் கூறுகிறபோது, 'ரயத்துவாரி முறையே தவறு' என்று பேசினார்கள். இன்னும் சிலர் பேசுகின்றபோது, 'நில வரியே ஒழித்து விட வேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். சட்டசபையில் இதையெல்லாம் சொல்வதற்கு அந்தந்த சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன. நிலவரியை ஒழித்துவிட வேண்டுமென்றால் பட்ஜெட்டிலே சொல்வது வழக்கம். அப்பொழுது கேட்பார்கள். 'நில வரி மூலமாக வரும் ஆறு கோடி ரூபாயில் எந்த இனத்தை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள்?' என்று. நிலவரியே வேண்டாமென்று ஒரு புறம் சொல்லிக் கொண்டு, அதே சமயத்தில், வசதிகளெல்லாம் இன்னும் இரட்டிப்பாக உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால் அது பொருத்தமற்ற வாதமாகும். அதையெல்லாம் பட்ஜெட்டிலே விரிவாகப் பேசுவது சிறப்பாக இருக்கும்.

இப்பொழுது நமக்கிருக்கிற பிரச்னை, இந்த மசோதாவினால் கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கும் ஏழை மக்கள்,—நான் வற்புறுத்தி மீண்டும் சொல்கிறேன்—ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்களா? என்பது. இதுவரையில் பேசிய ஒவ்வொரு கனம் அங்கத்தினரும், "ஏழை மீது வரி போட்டுவிட்டீர்கள், ஏழை மீது வரி உயர்த்திவிட்டீர்கள், ஏழைகள் மீது நீங்கள் தாங்க முடியாத பளுவை ஏற்றிவிட்டீர்கள்" என்றேதான் பேசினார்கள். அது உண்மையா என்று நாம் இப்பொழுது ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

கன்யாகுமரியிலே நில வரிக்கு உட்பட்ட நிலம் 2,70.000 எக்கர் ஆகும். அந்த இரண்டு லட்சத்து எழுவது ஆயிரம் எக்கர் நிலத்திலே சற்றேறக்குறைய ஒரு லட்சத்து எண்பதாயிரம் ஏக்கர்

புஞ்சை. இந்த ஒரு லட்சத்து என்பதாயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்குச் சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கும் புஞ்சை ரயத்துவாரி முறைப்படி ஆறணு, பன்னிரண்டணு, பதினைன்கணு இந்த விதமான வரிதான் வரும். எஞ்சியிருக்கின்ற எழுபது, எண்பதாயிரம் ஏக்கர்களில் சிலர் திருப்புவாரம் கட்ட வேண்டும். தண்ணீர் தீர்வை கட்ட வேண்டும். அந்தவிதமான நிலங்களையெல்லாம் எடுத்துப் பார்த்தீர் களானல், தண்ணீர்த் தீர்வை, வருமான வரி திருப்புவாரம் இவை யெல்லாம் கட்டுகின்றவர்களின் மொத்தத் தொகையையும் எடுத்து, ரயத்துவாரி முறையின்படி நாம் இப்பொழுது விதிக்கின்ற வரியை யும் எடுத்துப் பார்த்தால் இது குறைவாக இருக்கும். யார் திருப்புவாரம் கட்டவில்லையோ, யாருக்குத் தண்ணீர்த் தீர்வை குறைவாக இருக்கிறதோ—அதாவது குளத்தில் பாசனம் செய் கிறார்களோ—அந்த ஒரு சிறு பகுதிக்குத்தான் அதுவும் அவர் களுடைய நிலம் உயர்ந்த ரக நஞ்சை நிலமாக, முதல் தரமான நிலமாக இருந்தால், அந்தப் பகுதி மக்களுக்குத்தான் இன்றைக்கு ரயத்துவாரி முறையிலே வரி ஏறும். நான் தாழ்மையாக கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். யாருக்காக நாம் இப்பொழுது பேசுகின்றோம்? 'ஏழை எளியவர்கள்' என்று சொல் வார்களானல், புஞ்சையிலே இன்றைக்கு விவசாயம் செய்து ஒரு ரூபாய்க்குக் குறைவாகக் கொடுக்கின்றார்களே அவர்கள் எல்லோ ருக்கும் நாம் பெரிய நிவாரணம் அளிக்கின்றோமே, அவர்களுடைய நன்மைக்காக இதை வரவேற்க வேண்டாமா? அல்லது, இன்றைக்குத் திருப்புவாரம் முதலியவைகள் கட்டி, அதிகமாக தொகை கொடுக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு இன்றைக்கு குறை கிறதே, அதை நாம் எடுத்துப் பார்க்க வேண்டாமா? ஒரு சிறு பகுதியினர் முதல் தரமான நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக் கள் அந்த முதல் தரப் பகுதி நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றவர் கள் திருப்புவாரம் கட்டாமல் இருக்கின்றவர்கள், அந்தப் பகுதி யினருக்குத்தான் இந்த ரயத்துவாரி முறையிலே வரி ஏறும் என்று சொன்னல் அந்தச் சிறு பகுதியினருக்காக, மற்றவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய எல்லாவிதமான சலுகையும் அளிக்கக் கூடாது, 'வரி ஏறிவிட்டது, வரி ஏறிவிட்டது' என்று சொல்வது நியாயமா என்று நான் கேட்கிறேன். 'வரி ஏறிவிட்டது' என்று சொல்கிற போது இந்தச் சிறு பகுதியினரைத் தான் நினைத்துப் பேசுகிறார் களே தவிர, கன்யாகுமரியிலே இருக்கிற ஏழை எளியவர்களுக்கு ஆபத்து ஏற்படுவதைப்பற்றி அவர்கள் நினைக்கவே இல்லை. என்னைப் பார்த்து, "இது தானு ஜனநாயக சோஷலிசம்?" என்று கேட்கிறார்கள். ஜனநாயக சோஷலிசத்தின் அடிப்படைத் தத்துவம் என்னவென்றால், ஏழை எளியவர்களுக்கு வரியைக் குறைப்போம், கொடுக்கக்கூடிய வசதி இருக்கிறவர்களுக்கு வரியைக் அதிகரித்துத்தான் போடுவோம். அது தான் ஜனநாயக சோஷ லிசம். இன்றைக்கு முதல் தர நிலம் வைத்து, முதல் தர நீர்ப் பாசன வசதி (இர்ரிகேஷன் சோர்ஸ்) பெற்றிருந்து அந்த விதமான வசதி பெற்றிருந்தால், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஏன் இரண்டு ரூபாய்க்கு மேல் வரி உயர்த்தக்கூடாது என்று ஜன

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

நாயக சோஷலிசத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் அவர்களை நான் கேட்கின்றேன். இன்றைக்கும் முதல் தர நிலம் வைத்துக்கொண்டு நீர்ப்பாசன வசதி பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களே ஒரு பிறு குழுவினர், அவர்களை மனத்திலே வைத்துக்கொண்டு, 'கன்யாகுமரியில் இருக்கும் அத்தனை பேர்களுக்கும் வந்துவிட்டது ஆபத்து' என்றெல்லாம் பேசுவது முறையாகாது; அது அங்குள்ள விவரங்களுக்கு உண்மைக்கு மாறானது என்று நான் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இந்த வரித் திட்டத்தினால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக அந்தப் பகுதியில் ½ ஏக்கரா, ஒரு ஏக்கரா, 5 ஏக்கரா என்பதாக மிகக் குறைவாக நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எத்தனை பேர் என்கிற விவரத்தை இந்தச் சபைக்கு அளிப்பது மிகவும் அனுகூலமாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 12-00 noon

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: மொத்தமாகக் கணக்குகள் எல்லாம் சேகரிக்கப்பட்ட பின்பு தான் எவ்வளவு என்று சொல்ல முடியும். சாதாரணமாகப் பார்த்த எஸ்டிமேட்டில் 20 ஆயிரம் ஏக்கராக்களுக்கு மேல் வராது என்று நினைக்கிறேன். மொத்தம் இரண்டு லட்சம் ஏக்கரா உள்ள இடத்தில் 20 ஆயிரம் ஏக்கரா என்பது மிகவும் குறைவு.

இன்னும் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். முதல் தரமான நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், நல்ல இர்ரிகேஷன் வசதி பெற்றிருக்கக்கூடியவர்கள் எங்கள் கொள்கைப்படி 2 ரூபாய்க்கு மேல் வரி கொடுக்கத்தான் வேண்டும். இரண்டாம் பட்சம் குறைந்த தரமான நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள், பாசன வசதி இல்லாத நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர்களுக்கு 2 ரூபாய்க்கும் குறைவாகக் கூட வரி விதிக்கத் தான் வேண்டும். அதுதான் சோஷலிசம். ஆகவேதான் இதை வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் 6 அணைக்கு மேல் வரி விதிக்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. இரண்டு ரூபாய்க்குமேல் வரிவிதிப்புக் கூடாது என்ற உறுதியை அளிப்பீர்களா என்று கேட்டார்கள். தரமற்ற நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு, நீர்ப்பாசன வசதியே இல்லாத நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு 6 அணைக்கு மேல் வரி விதிக்கலாம். இதனால் ஏராளமான பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் முதல் தரமான நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு, நல்ல நீர்ப்பாசன வசதியும் உள்ள தான நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு சிலர் 2 ரூபாய்க்கு மேல் வரி கொடுக்கும்படியாக இருந்தால் அவ்வாறு கொடுக்கும்படி செய்யக் கூடாது என்பது தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சோஷலிசமா என்று கேட்க

விரும்புகிறேன். வரி கொடுக்கும் சக்தி உள்ளவர்களுக்கு வரி விதிப்பதில் தவறு இல்லை. வரி கொடுக்கக்கூடியவர்களுக்கு, அவர்களுடைய வருமானத்துக்கு ஏற்றபடி சிறிது வரியைக் கூடுதல் செய்வது தவறு, அவ்வாறு செய்யக்கூடாது என்பது தான் அவர்களுடைய கட்சியின் சோஷலிசமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பேசிய நேரத்தில் தன் கட்சியின் கொள்கையை விளக்கினார்கள். அவர்களுடைய கவனத்திற்கு பொறுக்குக் கமிட்டியின் கூட்டத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்ட காங்கிரஸ் தலைவர் ஒரு மெமாராண்டம் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். அதில் அவர் கூறியுள்ள விஷயத்தைப் படிக்க விரும்புகிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The Hon. Minister is not yielding.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : ஆறு அணா கொடுக்கக்கூடியவர்களுக்கு வரி உயர்த்துவதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இரண்டு ரூபாய்க்கு மேல் வரி கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்களே, இவர்கள் யாருக்காக வாதாடுகிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள். இந்த கொள்கையை நாங்கள் மட்டும் சொல்லவில்லை. எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். இதில் எந்த அளவுக்கு நியாயம் இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member wanted to make some personal explanation, that is why I yielded. But he is explaining something. I am not yielding.

SRI A. KUNJAN NADAR : The Hon. Minister has said that regarding the dry lands they are to be benefited by the Ryotwari Settlement. Will the Hon. the Minister be prepared to introduce a clause in the Act itself guaranteeing that dry land holders need not pay more than 2 rupees, i.e., the present basic tax.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்த மாதிரி செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. காரணம் என்னவென்று சொன்னால் ரயத்துவாரி செட்டில்மெண்ட் என்று செய்கிறபோது என்னென்ன விதிப்படி செய்ய வேண்டும் என்று வகுத்து பல ஆண்டு காலமாக அந்தக் கொள்கை நம் நாட்டில் இருந்து வந்திருக்கிறது. அந்த முறையை இந்தப் பகுதிக்கும் உபயோகப்படுத்தினால் இந்த விதமான நிலைமைதான் ஏற்படும். அவர்களுடைய பயம் கவலை எல்லாம் 40 வருஷங்களுக்கு முன்பு திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தில் ஒரு ரயத்துவாரி முறையிருந்ததை அந்த ராஜ்ய பழைய ரயத்துவாரி முறை இப்போது வந்து விடுமோ என்பதுதான். நிச்சயமாக அது வராது. தமிழ் நாட்டில் இணைந்த காரணமாக தமிழ் நாட்டு ரயத்வாரி முறையேதான் அவர்களுக்கு வரப் போகிறது. இந்த முறையின் காரணத்தினால் அவர்களுக்கு எந்த

21st July 1964] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

விதமான பாதகமும் ஏற்படாது, என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இது பற்றி ஆய்வுக் குழுவில் விளக்கமாகச் சொன்னேன். மிகுந்த பயத்தோடும், அச்சத்தோடும் வந்தவர்களுக்கு இந்த விஷயத்தை எடுத்து விளக்கினேன். இது உங்கள் எல்லோருக்கும் நன்ருகத் தெரியும்.

அடுத்து நம்முடைய நாட்டில் பலவிதமான நில உடமை முறைகள் இருக்கின்றன. அவை எல்லாவற்றையும் பரிசீலித்து, ஒரு விதமான முறையே இந்த மாநிலம் முழுவதும் ஏற்படுவதற்கு நாம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிரும். நீண்டகாலத்திற்கு முன்பே ஜமீன் முறையை ஒழித்தோம். அப்புறம் இனும் முறையை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சட்டம் செய்திருக்கிரும். இன்னும் பல்வேறு இடத்தரகர் நிலைமை இருந்து கொண்டிருந்ததை ஒழித்து இருக்கிரும். இனி இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் கன்னியாகுமரி பகுதியில் பண்டார வகை கிடையாது. திருப்புவாரம் கிடையாது. ஜமீன்கரம் கொடுக்க வேண்டாம். தமிழ் நாடு பூராவும் ரயத்வாரி முறையின் கீழ் வரும் என்கிற உன்னதமான கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் இது கொண்டுவரப்படுகிறது.

அந்தப் பகுதிக்கு ரயத்துவாரி முறை கொண்டு வருவது சட்டப்படி சரியாகுமா என்று கேட்டார்கள். நம்முடைய அரசியல் அமைப்பு ஆர்டிகள் 13-ஐ அவர்கள் படிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் :

" All laws in force in territory of India immediately before the commencement of this Constitution, in so far as they are inconsistent with the provisions of this Part, shall, to the extent of such inconsistency, be void.

In this Article, unless the context otherwise requires—
'law' includes any Ordinance, order, bye-law, rule, regulation, notification, custom or usage having in the territory of India the force of law; ".

இதன்படி இந்த முறைகள் எல்லாம் அங்கே அமலில் இருக்கிறது. ஆகவே சட்டத்தில் எந்தவிதமான பிரச்னையும் கிடையாது.

அடுத்தாற்போல், இந்த முறையைக் கொண்டு வருவதன் மூலமாக விவசாயம் பாதிக்கப்படுமா என்பது பிரச்சினை. விவசாயம் பாதிக்கப்படும், உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்று சிலர் சொன்னார்கள். அது எப்படி வரும் என்பது தான் தெரியவில்லை. வரிவிதிப்பை எடுத்துவிடலாம். லாண்டு டாக்ஸை ரத்து செய்து விடலாம். " சுதந்திராக் கட்சியைப் பாருங்கள். நிலவரியை எடுத்து விட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள் " எனச் சொன்னார்கள். வரியை எடுப்பதில் கஷ்டம் இல்லை. ஆனால் வரிகளை எடுத்துவிட்டு வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பது என்பது தான

கஷ்டம். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இவ்வளவு வரியா, போட்டான்? ஆனால் இத்தனை வசதிகளைக் கொடுத்தார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். இத்தனை ஆஸ்பத்திரிகள் உண்டா? இத்தனை பள்ளிக்கூடங்கள் உண்டா? இத்தனை தொழிற்சாலைகள் உண்டா? இத்தனை ரோடுகள் உண்டா? இத்தனை பேர்களுக்கு வேலை உண்டா? இதையெல்லாம் நாம் பார்க்க வேண்டும். வரியையே எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்வது மிகச் சுலபம். ஒரு பெண் அப்படிச் செய்ய முடியாது. அவர்கள் வரியே வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள் என்றால் திட்டமும் வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள். திட்டம் வேண்டாம் என்கிற கொள்கையை எப்போது நம்மால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறதோ அப்போது வரியே வேண்டாம் என்று சொல்ல முடியாது.

முடிவாக நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன், இந்தச் சட்டத்தினால் கன்னியாகுமரி பகுதிக்கு நல்ல நிலைமை ஏற்படும். ஏழை எளியவர்களுக்கு நல்வாழ்வு ஏற்படும். மூன்றில் இரண்டு பங்கு நிலக்காரர்களுக்கு வரி குறையும். அதன் மூலமாக இந்தக் கன்னியாகுமரி பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு சீரும், சிறப்பும் ஏற்படும் என்று சொல்லி இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் திட்டமே வேண்டாம் என்று நாங்கள் சொல்வதாகச் சொன்னார்கள். வரி வேண்டாம் என்கிறார்கள். வசதியைக் கொடுப்பது என்பது அவர்கள் திட்டத்தில் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றிச் சொல்லப் போனால் நீளப் போகும். நான் நீள இழுக்க விரும்பவில்லை. எங்களுடைய கொள்கையைப் பற்றி நாங்கள் விடுத்துள்ள மெமராண்டத்தில் அவர்கள் பார்க்கலாம். அதில் நாங்கள் வெளியிட்டுள்ள 21 வகைத் திட்டங்களைப் பார்க்கலாம். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதைப் பார்த்திருப்பார்கள். அப்படி இருந்தும் ஏன் இப்படிச் சொன்னார்கள் என்று புரியவில்லை. திட்டமே வேண்டாம் என்று நாங்கள் யாரும் எங்குமே சொன்னது இல்லை. திட்டங்களுக்கு என்று கடன் வாங்காதீர்கள். வாங்குகிற கடனை நம்முடைய கொடுக்கும் சக்திக்கு ஏற்றபடி வாங்குங்கள். இப்படித்தான் நாங்கள் சொல்லி வருகிறோம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதனால் ஏழை எளியவர்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள்; வசதியாக இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் வரி என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரை ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் என்று ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் உள்ளவர்கள் நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் ஐந்து ஏக்கருக்கும் குறைவாக உள்ளவர்கள் எண்ணிக்கை எவ்வளவு? ரெவின்யூ செகரடரி அவர்கள் இங்கே இருப்பதால் அந்த விவரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் அறிந்து அறிவிப்பார்களா?

MR. DEPUTY SPEAKER: The Hon. Minister is not yielding. The hon. Member cannot press for the information.

SRI K. A. MATHIALAGAN: It is very important point, Sir.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Minister is not yielding.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: சார், இரண்டு ஏக்கர் வரை வரி விதி விலக்குக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று செலக்ட் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தால் தெரிகிறது. அந்த விலக்கு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு மட்டுமல்லாது தமிழ் நாடு பூராவும் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா? (ஆரவாரம்.)

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நில வருமானமாக எவ்வளவு வருகிறது? புது மாற்றங்களுக்குப் பிறகு எவ்வளவு வருமானம் வரும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இதைப் பற்றி செலக்ட் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் வரி லாபம் எதுவும் இல்லை.

SRI M. WILLIAM: In the Bill for abolition of Zenmikaram, it is stated that the Act of 1071 is repealed, but no mention has been made about 1108 Act.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I will come to it when I deal with that particular Bill. I have provided for it in that Bill.

SRI M. WILLIAM: I also wish to know whether fruit-bearing trees on the dry lands are liable to be taxed.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: ரயத்துவாரி முறை அசெஸ்மெண்ட்படி, அந்த விதிகளின்படி, புஞ்சையாக ட்ரீட் பண்ணவேண்டும். புஞ்சைக்கு என்ன வரி உண்டோ அதுதான் போடப்படும்.

திரு கே. ஏ. மதியழகன்: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஏழை விவசாய மக்கள் எவ்வளவு பேர் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற விவரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் தர மறுக்கிறார்கள். அந்த விவரத்தை இந்த சபை தெரிந்து கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. இது மிக முக்கியமான ஒன்று.

MR. DEPUTY SPEAKER: The Hon. Minister is not yielding.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

"That the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Bill, 1964 (L.A. Bill No. 13 of 1964), as amended by the Select Committee, be taken into consideration."

The motion was put and declared carried.

(Mr. Speaker in the Chair)

A poll was demanded and the House divided thus :—

Ayes—64.

Sri K. Parthasarathy
,, N. S. M. Chinniah Gounder
,, S. Chinnayyah
,, C. M. Ambikapathy
,, L. Anandan
,, M. Chelliah
Hon. Sri P. Kakkan
Hon. Sri V. Ramaiah
Hon. Srimathi Jothi Vencatachellum
Sri R. Krishnaswamy Naidu
,, A. S. Dhakshinamoorthy Gounder
,, M. Dhandayuthapani Pillai
,, T. P. Elumalai
,, K. Gopala Gounder
,, K. S. G. Haja Sheriff
,, P. Jayaraj
,, Kadambavana Sundaram
,, A. K. Kaliappa Gounder
,, T. Karcha Gowder
,, C. Kothandarama Bhagavathar
,, R. Krishnaswami Gopalar
,, M. Kulandaiswamy Gounder
,, M. Maruthanayagam Pillai
,, V. A. Muthiah
,, M. P. Muthukaruppannaswamy Goundar.
,, T. M. Nallaswamy
,, S. Nanjunda Raw
Hon. Sri Nallasenapathi Sarkarai Manradier.
Hon. Sri G. Bhuvarahan
Hon. Sri S. M. A. Majeed
Srimathi T. N. Anandanayaki
Srimathi A. Suares
,, P. K. R. Lakshmikantham
,, A. S. Ponnammal
,, Krishnaveni
,, Lakshminarasamma
,, Parvathi Arjunan
,, M. K. Ranganayaki
Sri K. Narayanaswami Pillai
,, N. Duraipandi
,, K. P. Palanisamy
,, G. D. Perumal Raju
,, R. Ponnappa Nadar.
,, K. Ponniah
,, Ponnuswamy
,, R. Rajagopalswamy Naicker
,, A. Ramachandra Rayer
,, N. Ramachandra Reddy
,, A. L. Ramakrishna Naidu
,, N. S. Ramalingam
,, S. Ramalingam
,, R. Rangaswamy
,, S. Sadasivam
Dr. B. Natarajan
Sri A. P. C. Veerabahu
,, S. Sangili
,, V. Sankaran
,, A. Senapathi Gownder
,, N. Shanmugasundaram
,, N. Soundarapandian
,, C. Srinivasan
,, K. B. Palani
,, M. William

Noes—41.

Sri A. Kunjan Nadar
,, V. R. Nedunchezhiyan
,, K. A. Mathialagan
,, Saw Ganesan
,, A. P. Dharmalingam
,, Rama Arangannal
,, A. Raghava Reddi
,, K. Mookiah Thevar
,, V. S. S. Mani
,, K. Cheemaichamy
,, M. Shanmugam
,, N. Rajangam
,, V. Arunachalam
,, N. Chinnamunisamy Chetty
,, S. Madhavan
,, A. Thiagarajan
,, P. Murugaiyan
,, A. Duraiyarasan
,, V. R. Periannan
,, P. V. Sriramulu
,, M. Kamalanathan
Sri C. G. Viswanathan
,, S. Muthulingam
Pulavar K. Govindan
Sri C. V. Velappan
,, C. Manickam
,, T. Chinnasamy
,, M. R. Krishnamurthi
,, Munu Adhi
,, S. Murugaiyan
,, P. U. Shanmugam
Srimathi Jagadambal Velayudham
Sri K. Thirupathy
,, C. K. Chinnaraji
,, M. P. Vadivelu
,, S. Arumugham
,, A. G. Balakrishnan
,, R. Narayanan
,, S. Ramaswamy
,, V. Krishnamurthy
,, R. Sampangi

Ayes—64. *Noes*—41.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 9 were put and carried.

Clause 10.

MR. SPEAKER : The question is—

" That clause 10 do stand part of the Bill."

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I move—

" In sub-clause (1) of clause 10 *for* the expression ' 1st July 1963 ', *substitute* the expression ' 1st July 1964 '."

Sir, the object of this amendment is not to make the operation of this settlement retrospective.

The amendment was put and carried.

Clause 10, as amended, was put and carried.

Clause 11.

MR. SPEAKER : The question is—

" That clause 11 do stand part of the Bill."

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

" In sub-clause (1) of clause 11 *for* the expression ' as due for the fasli year commencing on the 1st July 1963 or for any subsquent fasli year ', *substitute* expression ' as due for the fasli year commencing on the 1st July 1964 '."

The amendment was put and carried.

Clause 11, as amended, was put and carried.

Clauses 12 to 20 were put and carried.

Clause 21.

MR. SPEAKER : The question is—

" That clause 21 do stand part of the Bill. "

SRI A. KUNJAN NADAR : Sir, I move—

" *For* the existing clause 21, *substitute* the following :—

' An appeal shall lie to the High Court on the decision of the Board of Revenue within two months from the date of decision.

SRI RAMA ARANGANNAL : Sir, I second the amendment.

SRI P. V. SKIRAMULU : Sir, I move—

" *For* existing clause 21, *substitute* the following :—

" 21. *Bar of suits in Civil Courts.*—(1) No suit shall lie in any Civil Court to set aside or modify the rates of assessment imposed at, a ryotwari settlement.

(2) Except as otherwise provided in this Act, the decisoin of any authority or officer under this Act shall be final and no Civil Court shall have jurisdiction to decide or deal with any question which by or under this Act is required to be decided or dealt with by the authorities or officers under this Act."

SRI M. KAMALANATHAN : Sir, I second the amendment.

MR. SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI A. KUNJAN NADAR : Sir, in this clause provision is made for the remedy before the law Courts. The Judiciary is the only hope and remedy for a citizen against the excess or irregularity committed by the executive. So a final appeal should lie to the High Court for the party affected by an order of the executive and there must be such a remedy open to him. Nobody should think that his order is final. After all, there is no harm in having such a remedy, as that remedy may be exercised only by a very few persons in extreme cases. So, I request that my amendment may be accepted.

* திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த 21-வது பிரிவில் ஒரு திருத்தத்தை நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த செட்டில்மெண்ட் ப்ரொஸீடிங்ஸ்-ஸில் எந்தெந்த நிலத்திற்கு என்னென்ன வரி என்று தீர்மானிப்பது ஒன்று. இன்னொன்று எந்தெந்த நிலம் எந்தெந்த தரத்தைச் சார்ந்தது என்று தீர்மானிப்பது ஒன்று. எந்தெந்த தரத்திற்கு எந்தெந்த வரியை நிர்ணயிப்பது என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கிறது. அதே போன்று எந்தெந்த நிலம் எந்தெந்த தரத்தை சேர்ந்தது என்று ரெவின்யூ அதிகாரிகள் தீர்மானிக்கிறார்கள். அரசாங்கம் தீர்மானிக்கின்ற ரேட்டைப்பற்றி அப்பீல் செய்வதற்குள்ள உரிமையை கோர்ட்டுக்குப் போகின்ற உரிமையை அரசாங்கம் மறுத்திருக்கிறது. இதைப் பற்றி நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் ஒரு தனிப்பட்டவனுடைய நிலம் இன்னின்ன தரத்தை சேர்ந்தது என்று நிர்ணயிக்கும்போது அதை மறுப்பதற்கான உரிமை, அதை மறுத்து சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போவதற்கான உரிமையை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களே முன்பு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால்தான் இப்போது இருப்பது.

' No suit shall lie in any Civil Court to set aside or modify any Ryotwari assessment . . . . . '

என்று பொதுவாக இருக்கிறது. தரத்தைப்பற்றியோ, இன்னின்ன நிலத்தில் இன்னின்ன தரம் விதித்தது சரியல்ல என்று சொல்வதற்கு. கோர்ட்டில் போய் அப்பீல் செய்வதற்கு உரிமை கொடுக்கப்படவில்லை. பொதுவாக ரயத்வாரி அஸெஸ்மெண்ட் என்று சொல்லியிருப்பதால், ஒரு தனிப்பட்ட அதிகாரி நிர்ணயிக்கக்கூடிய தரம்தான் விவசாயிக்கு முடிவாகக்கூடிய நிலைமைதான் இப்போது இருந்துகொண்டிருக்கிறது. செட்டில்மெண்ட் அதிகாரி இன்னின்ன நிலத்திற்கு, இன்னின்ன தரம் என்று நிர்ணயித்து, இன்னின்ன தரத்திற்கு இன்னின்ன வரி என்று சர்க்கார் நிர்ண

யித்து சர்க்கார் நோட்டிஃபிக்கேஷன் செய்து விடுவார்கள். இவ் விதம் செய்யக்கூடிய முடிவு தனிப்பட்ட ஒருவர் செய்யக்கூடிய முடிவாகத்தான் இருக்கமுடியும், அதைத் தட்டிக் கேட்கவேண்டு மென்றால், போர்ட் ஆஃப் ரெவின்யூ-வுக்கோ அல்லது செட்டில் மெண்ட் டைரக்டருக்கோதான் போகவேண்டும். சிவில் கோர்ட்டு க்குப் போகக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தான் நான் கேட்பது, ரேட் ஆஃப் அஸெஸ்மெண்ட்-டைப்பற்றி வேண்டுமென்றால் தட்டிக்கேட்பதற்கு சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடாது என்று போட்டுவிட்டு, என்னுடைய நிலம் இன் னின்ன தரத்தைச் சேர்ந்தது அல்ல என்று சிவில் கோர்ட்டுக்குச் சென்று கேட்பதற்கு உரிமையை கொடுக்க வேண்டும் என்பது [3-20 p.m. தான், அதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்** : கனம் சபாநாயகர் அவர் களே, ரெவின்யூ சம்பந்தமான எல்லாப் பிரச்னைகளுக்கும் நம் முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கின்ற விதிகள்படி போர்ட் ஆஃப் ரெவின்யூதான் அப்பலேட் அத்தாரிட்டி. அதற்கு மேல் ஹைக் கோர்ட்டில் ரிட்-டின் மேல் தான் போக முடியும். அதே போல் தான் இந்த மசோதாவிலும் 14-வது கிளாஸைப் பார்த்தால் நன்கு தெரியும். அதாவது ஏதாவது டிஸ்ப்யூட் ஏற்படுமானால், அதாவது ஒருவருடைய நிலம் இந்தத் தரத்தை சேர்ந்தது என்று செட்டில் மெண்ட் ஆபீஸர் முடிவு செய்வார்கள். அதற்கு மேல் அப்பீல் செய்யவேண்டுமானால் போர்ட் ஆஃப் ரெவின்யூ-வுக்கு செய்து கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேல் அப்பீல் செய்து கொள்வதற்கு ஹைக் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது இப்போதுள்ள விதிகளின்படி. ரிட் மூலமாகத்தான் ஹைக் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியும். இதுதான் இப்போது ரெவின்யூ சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடிய விதிமுறை. இதுவேதான் கனம் மாதவன் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களுக்கும் பொருந் தும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

The amendments were put and lost.

Clause 21 was put and carried.

Clauses 22 to 28 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

"*That the Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Bill*, 1964 (*L.A. Bill No.* 13 *of* 1964), *as amended be passed.*"

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.